Publicat în Jurnalul Oficial L nr. 277 din 21-10-2005

Abrogat(ă) de Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European

REGULAMENTUL (CE) AL CONSILIULUI NR. 1698/2005
din 20 septembrie 2005
privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (Feader)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, în special articolele 36, 37 şi 299 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European[1],

_____

(1) Avizul adoptat la 7 iunie 2005 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

întrucât:

(1) O politică de dezvoltare rurală ar trebui să însoţească şi să completeze politicile de sprijin al pieţei şi al veniturilor aplicate în cadrul politicii agricole comune şi să contribuie astfel la realizarea obiectivelor politicii menţionate, prevăzute în tratat. Ar trebui, de asemenea, ca această politică de dezvoltare rurală să ia în considerare obiectivele generale privind coeziunea economică şi socială stabilite în tratat şi să contribuie la realizarea acestora, integrând totodată celelalte mari priorităţi politice expuse în concluziile Consiliilor Europene de la Lisabona şi Gţteborg privind competitivitatea şi dezvoltarea durabilă.

(2) Tratatul dispune că, la elaborarea politicii agricole comune şi a metodelor speciale pe care aceasta le poate implica, se va ţine seama de caracterul special al activităţii agricole, determinat de structura socială a agriculturii şi de disparităţile structurale şi naturale dintre diversele zone rurale.

(3) Reforma politicii agricole comune din iunie 2003 şi aprilie 2004 a introdus schimbări majore, care ar putea avea consecinţe semnificative asupra economiilor rurale de pe întregul teritoriu rural al Comunităţii, în ceea ce priveşte modelele de producţie agricolă, metodele de gestionare a terenurilor şi de ocupare a forţei de muncă, precum şi, într-un sens mai larg, asupra condiţiilor socio-economice din aceste zone rurale.

(4) Acţiunea Comunităţii ar trebui să fie complementară celei întreprinse de statele membre sau să urmărească să contribuie la aceasta. Parteneriatul ar trebui consolidat prin prevederea unor modalităţi de participare a diferitelor tipuri de parteneri, în deplină concordanţă cu competenţele instituţionale ale statelor membre. Partenerii în cauză ar trebui să fie implicaţi în pregătirea, monitorizarea şi evaluarea programării.

(5) Dat fiind faptul că obiectivul prezentului regulament, şi anume dezvoltarea rurală, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, luând în considerare legătura existentă între dezvoltarea rurală şi celelalte instrumente ale politicii agricole comune, amploarea disparităţilor dintre zonele rurale şi limitele mijloacelor financiare ale statelor membre într-o Uniune extinsă şi, prin urmare, poate fi realizat mai bine la nivel comunitar graţie garanţiei multianuale a finanţărilor Comunităţii care sunt axate pe priorităţile sale, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarităţii consacrat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporţionalităţii, astfel cum este prevăzut la articolul menţionat anterior, prezentul regulament nu depăşeşte ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(6) Activitatea Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (denumit în continuare "Feader") şi operaţiunile la care acesta contribuie trebuie să fie coerente şi compatibile cu celelalte politici comunitare şi conforme cu întreaga legislaţie comunitară.

(7) În acţiunea sa în favoarea dezvoltării rurale, Comunitatea urmăreşte să elimine inegalităţile şi să promoveze egalitatea între bărbaţi şi femei, precum şi să prevină orice formă de discriminare, în conformitate cu tratatul.

(8) În scopul consolidării conţinutului strategic al politicii de dezvoltare rurală în conformitate cu priorităţile Comunităţii şi pentru a favoriza astfel transparenţa sa, Consiliul ar trebui să adopte orientări strategice, la propunerea Comisiei.

(9) Pe baza orientărilor strategice, fiecare stat membru ar trebui să îşi elaboreze propriul plan strategic naţional de dezvoltare rurală, care va servi drept cadru de referinţă pentru elaborarea programelor de dezvoltare rurală. Monitorizarea strategiei naţionale şi comunitare ar trebui să facă obiectul unor rapoarte întocmite de către statele membre şi de către Comisie.

(10) Programarea dezvoltării rurale ar trebui să respecte priorităţile comunitare şi naţionale şi să completeze celelalte politici comunitare, în special politica pieţelor agricole, politica de coeziune şi politica comună în domeniul pescuitului.

(11) Pentru a asigura dezvoltarea durabilă a zonelor rurale, este necesar ca la nivel comunitar să se urmărească un număr limitat de obiective fundamentale privind competitivitatea activităţii agricole şi forestiere, gestionarea terenurilor şi a mediului, precum şi calitatea vieţii şi diversificarea activităţilor în aceste zone, luând în considerare diversitatea situaţiilor din regiunile în cauză, fie că sunt regiuni rurale izolate, care se confruntă cu probleme de depopulare şi de declin, fie zone rurale periurbane asupra cărora centrele urbane exercită o presiune din ce în ce mai mare.

(12) Ar trebui să se stabilească norme generale pentru programarea şi pentru revizuirea programării dezvoltării rurale, asigurându-se un echilibru corespunzător între axele programelor de dezvoltare rurală care corespund obiectivelor fundamentale menţionate. Durata programelor ar trebui să fie de şapte ani.

(13) Pentru a îndeplini obiectivul de ameliorare a competitivităţii sectorului agricol şi forestier, ar trebui să se elaboreze strategii de dezvoltare clare, care să urmărească optimizarea şi adaptarea potenţialului uman, a potenţialului fizic şi a calităţii producţiei agricole.

(14) În ceea ce priveşte potenţialul uman, ar trebui să se adopte un ansamblu de măsuri privind formarea, informarea şi difuzarea cunoştinţelor, instalarea tinerilor agricultori, pensionarea anticipată pentru agricultori şi pentru lucrătorii agricoli, utilizarea serviciilor de consiliere de către agricultori şi silvicultori, precum şi înfiinţarea unor servicii de ajutor pentru gestionarea agricolă, de înlocuire în exploataţie şi de consiliere agricolă, precum şi a unor servicii de consiliere în sectorul forestier.

(15) În ceea ce priveşte formarea, informarea şi difuzarea cunoştinţelor, evoluţia şi specializarea agriculturii şi a silviculturii impun o formare tehnică şi economică de un nivel corespunzător, inclusiv în ceea ce priveşte cunoştinţele specifice în domeniul noilor tehnologii ale informaţiei, precum şi un nivel suficient de conştientizare a calităţii produselor, a rezultatelor cercetării şi a gestionării durabile a resurselor naturale, inclusiv a cerinţelor privind eco-condiţionalitatea şi aplicarea unor metode de producţie compatibile cu întreţinerea şi ameliorarea peisajului şi cu protecţia mediului. Prin urmare, este necesar ca activităţile de formare, informare şi difuzare a cunoştinţelor să fie extinse la toate persoanele adulte care intervin în domenii care au legătură cu agricultura, alimentaţia şi silvicultura. Aceste activităţi intră sub incidenţa atât a obiectivului competitivităţii agriculturii şi silviculturii, cât şi a obiectivului gestionării spaţiului rural şi al mediului.

(16) Acordarea de avantaje speciale tinerilor agricultori poate facilita nu numai instalarea lor, ci şi adaptarea structurală a exploataţiei acestora, odată ce s-au stabilit. Prin urmare, măsura de ajutor de instalare ar trebui subordonată elaborării unui plan de dezvoltare, ca instrument care să garanteze dezvoltarea activităţilor noii întreprinderi agricole în timp.

(17) Pensionarea anticipată din profesiile agricole ar trebui să permită o importantă transformare structurală a exploataţiilor care fac obiectul unei cedări, prin măsura de ajutor de instalare pentru tinerii agricultori şi în conformitate cu normele care o reglementează, sau printr-o cedare care urmăreşte creşterea în dimensiuni a exploataţiei, luând în considerare şi experienţa acumulată în punerea în aplicare a regimurilor anterioare de ajutor comunitar din acest domeniu.

(18) Utilizarea serviciilor de ajutor pentru gestionare şi a serviciilor de consiliere ar trebui să le permită agricultorilor şi silvicultorilor să amelioreze gestionarea durabilă a exploataţiei lor. Utilizarea serviciilor de consiliere agricolă prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de

stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune şi de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori[1] ar trebui cel puţin să ajute agricultorii să evalueze performanţele exploataţiei lor şi să identifice îmbunătăţirile necesare, luând în considerare cerinţele regulamentare în materie de gestionare prevăzute de regulamentul menţionat şi de standardele de securitate la locul de muncă bazate pe legislaţia comunitară.

---

(1) JO L 270, 21.10.2003, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 118/2005 al Comisiei (JO L 24, 27.1.2005, p. 15).

---

(19) Crearea unor servicii de ajutor pentru gestionare agricolă, de înlocuire în exploataţie şi de consiliere agricolă, precum şi a serviciilor de consiliere în sectorul forestier ar trebui să permită agricultorilor şi/sau silvicultorilor să adapteze, să amelioreze şi să faciliteze gestionarea şi să amelioreze nivelul global de performanţă al exploataţiei lor prin consolidarea potenţialului uman în sectorul agricol şi forestier.

(20) În ceea ce priveşte potenţialul fizic, ar trebui să se prevadă o serie de măsuri pentru modernizarea exploataţiilor agricole, ameliorarea valorii economice a pădurilor, creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere, promovarea dezvoltării de noi produse, procedee şi tehnologii în sectorul agricol, alimentar şi forestier, ameliorarea şi dezvoltarea infrastructurilor agricole şi forestiere, reconstituirea potenţialului de producţie agricolă afectat de catastrofe naturale şi punerea în aplicare a unor acţiuni de prevenire adecvate.

(21) Ajutorul comunitar pentru investiţii agricole are ca obiectiv, modernizarea exploataţiilor agricole şi ameliorarea performanţelor lor economice, prin îmbunătăţirea utilizării factorilor de producţie, în special prin adoptarea de noi tehnologii şi prin inovare, favorizând calitatea, producţia biologică, precum şi diversificarea în interiorul şi/sau exteriorul exploataţiei, inclusiv sectorul nealimentar şi culturile energetice; ajutorul urmăreşte, de asemenea, ameliorarea situaţiei exploataţiilor în ceea ce priveşte respectarea mediului, securitatea la locul de muncă, igiena şi bunăstarea animalelor, simplificând condiţiile care trebuie îndeplinite pentru a beneficia de un ajutor, în raport cu cerinţele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare şi Garantare Agricolă (FEOGA)[1].

---

(1) JO L 160, 26.6.1999, p. 80. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2223/2004 (JO L 379, 24.12.2004, p. 1).

---

(22) Pădurile private joacă un rol semnificativ în activităţile economice din zonele rurale şi, prin urmare, ajutorul comunitar este important pentru ameliorarea şi diversificarea valorii economice a acestora, pentru sporirea diversificării producţiei şi pentru ameliorarea debuşeurilor comerciale în sectoare precum cel al energiei regenerabile, menţinând gestionarea durabilă şi rolul multifuncţional al pădurilor.

(23) Ar trebui încurajată ameliorarea prelucrării şi comercializării produselor agricole şi forestiere primare prin susţinerea investiţiilor care au următoarele obiective: consolidarea eficacităţii sectoarelor prelucrării şi comercializării, promovarea prelucrării produselor agricole şi forestiere destinate energiei regenerabile, dezvoltarea de noi tehnologii şi introducerea inovaţiilor, deschiderea de noi debuşeuri comerciale pentru produsele de agricultură şi silvicultură, punerea accentului pe calitate, ameliorarea protecţiei mediului, a securităţii la locul de muncă, a igienei şi bunăstării animalelor, după caz. În acest sens, ar trebui avute în vedere, ca regulă generală, microîntreprinderile, întreprinderile mici şi mijlocii şi alte întreprinderi sub o anumită dimensiune, care sunt cele mai în măsură să aducă un plus de valoare produselor locale, simplificând condiţiile care trebuie îndeplinite pentru a beneficia de ajutorul pentru investiţii, în raport cu cerinţele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1257/1999.

(24) În contextul unei concurenţe tot mai accentuate, ar trebui să se ia măsurile necesare astfel încât sectorul agricol şi alimentar, precum şi cel forestier să poată profita de debuşeurile oferite de pieţe prin multiplicarea demersurilor inovatoare, pentru a realiza produse, procedee şi tehnologii noi. Din această perspectivă, ar trebui încurajată cooperarea dintre agricultori, industria alimentară, industria de prelucrare a materiilor prime şi celelalte părţi interesate.

(25) Infrastructurile agricole, reconstituirea potenţialului de producţie agricolă afectat de catastrofe naturale şi adoptarea unor măsuri de prevenire corespunzătoare ar trebui să contribuie la punerea în aplicare a axei privind competitivitatea agriculturii şi a silviculturii.

(26) În ceea ce priveşte calitatea producţiei şi a produselor agricole, ar trebui prevăzută o serie de măsuri destinate să ajute agricultorii să respecte standardele stabilite pe baza legislaţiei comunitare, să încurajeze participarea agricultorilor la sistemele de calitate alimentară şi să sprijine grupurile de producători în acţiunile lor de informare şi promovare.

(27) Măsura privind respectarea standardelor are ca scop să stimuleze agricultorii să pună în aplicare într-un ritm mai alert standardele stabilite pe baza legislaţiei comunitare privind mediul, sănătatea publică, sănătatea animală şi vegetală, bunăstarea animalelor şi securitatea la locul de muncă şi să le respecte. Acestea pot reprezenta pentru agricultori noi obligaţii şi prin urmare, ar trebui să li se acorde un sprijin pentru a compensa parţial costurile suplimentare sau pierderile de venituri care pot rezulta din acestea.

(28) Măsura de acordare a unui ajutor agricultorilor care participă la sistemele de calitate alimentară comunitare sau naţionale are ca obiectiv furnizarea de garanţii pentru consumator privind calitatea produsului sau a procesului de producţie utilizat în cadrul acestor sisteme, creşterea valorii adăugate a produselor agricole primare şi consolidarea debuşeurilor comerciale. Participarea la sistemele de calitate putând genera costuri şi constrângeri suplimentare, care nu sunt în totalitate remunerate de piaţă, ar trebui să se încurajeze agricultorii să participe la aceste sisteme.

(29) Este necesar să se asigure o mai bună sensibilizare a consumatorilor în ceea ce priveşte existenţa şi caracteristicile produselor incluse în sistemele de calitate menţionate anterior. Ar trebui, în consecinţă, să se acorde grupurilor de producători un ajutor pentru informarea consumatorilor şi pentru promovarea produselor care intră sub incidenţa sistemelor de calitate susţinute de statele membre în cadrul programelor lor de dezvoltare rurală.

(30) Este necesar să se asigure tranziţia de la o serie de măsuri individuale introduse prin Tratatul de aderare din 2003, şi anume măsura în favoarea agriculturii de semisubzistenţă şi măsura în favoarea grupurilor de producători.

(31) Ajutorul pentru anumite metode specifice de gestionare a terenurilor ar trebui să contribuie la dezvoltarea durabilă încurajând, în special, exploatanţii agricoli şi silvicultorii să îşi gestioneze terenurile conform unor metode compatibile cu necesitatea de a conserva mediul natural şi peisajele şi de a proteja şi ameliora resursele naturale. Acesta ar trebui, de asemenea, să contribuie la punerea în aplicare a celui de-al şaselea program de acţiune comunitară pentru mediu şi a concluziilor preşedinţiei privind strategia de dezvoltare durabilă. Principalele elemente care trebuie luate în considerare cuprind biodiversitatea, gestionarea siturilor Natura 2000, protecţia apei şi a solurilor, atenuarea schimbărilor climatice, inclusiv reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, reducerea emisiilor de amoniac şi utilizarea durabilă a pesticidelor.

(32) Silvicultura face parte integrantă din dezvoltarea rurală, iar ajutorul pentru utilizarea durabilă a terenurilor ar trebui să cuprindă gestionarea durabilă a pădurilor şi rolul multifuncţional pe care îl au acestea. Utilitatea pădurilor este multiplă: furnizează materii prime pentru obţinerea de produse regenerabile şi ecologice, joacă un rol important în prosperitatea economică, contribuie semnificativ la biodiversitate, la ciclul global al carbonului, la echilibrul hidrologic, la combaterea eroziunii, la prevenirea riscurilor naturale şi furnizează servicii cu caracter social şi recreativ. Luând în considerare angajamentele asumate de Comunitate şi de statele membre pe plan internaţional, ar trebui adoptate măsuri în favoarea silviculturii, pe baza programelor forestiere ale statelor membre la nivel naţional sau subnaţional sau pe baza unor instrumente echivalente. Aceste măsuri ar trebui să ia în considerare angajamentele asumate în cadrul conferinţelor ministeriale privind protecţia pădurilor în Europa. Măsurile privind silvicultura ar trebui să contribuie la punerea în aplicare a strategiei forestiere comunitare. Aceste acţiuni de sprijin ar trebui să nu denatureze concurenţa şi să nu aibă efecte asupra pieţei.

(33) Ajutoarele pentru handicapuri naturale în regiunile montane şi în alte zone cu handicap ar trebui să contribuie, prin menţinerea utilizării agricole a terenurilor, la conservarea spaţiului rural, precum şi la salvgardarea şi promovarea metodelor de exploatare durabilă. Pentru a garanta eficacitatea acestui regim

de sprijin şi realizarea obiectivelor sale, ar trebui definiţi parametri obiectivi pentru a stabili cuantumul ajutoarelor. Cu toate acesta, anumite dispoziţii ale Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 privind sprijinul pentru zonele defavorizate ar trebui să rămână în vigoare pentru o perioadă.

(34) Ar trebui să se acorde în continuare un sprijin agricultorilor, pentru a putea face faţă, în zonele în cauză, dezavantajelor specifice datorate punerii în aplicare a Directivei 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice[1] şi a Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale şi a speciilor de faună şi floră sălbatică[2], pentru a contribui la o gestionare eficientă a siturilor Natura 2000. De asemenea, ar trebui să li se acorde un sprijin pentru a le permite să facă faţă, în zonele hidrografice, dezavantajelor cauzate de punerea în aplicare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a cadrului comunitar de acţiune în domeniul strategiei apelor[3].

---

(1) JO L 103, 25.4.1979, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 36).

(2) JO L 206, 22.7.1992, p. 7. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European şi al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

(3) JO L 327, 22.12.2000, p. 1. Directivă modificată prin Decizia nr. 2455/2001/CE (JO L 331, 15.12.2001, p. 1).

---

(35) Plăţile agroecologice ar trebui să continue să joace un rol primordial pentru a contribui la dezvoltarea durabilă a zonelor rurale şi pentru a satisface cererea crescândă a societăţii în ceea ce priveşte serviciile ecologice. Acestea ar trebui, de asemenea, să continue să încurajeze agricultorii şi alţi gestionari de terenuri să exercite o reală funcţie în serviciul întregii societăţi, prin introducerea sau menţinerea unor metode de producţie agricolă compatibile cu protecţia şi ameliorarea mediului, a peisajelor şi a caracteristicilor acestora, a resurselor naturale, a solurilor şi a diversităţii genetice. În acest sens, ar trebui să se acorde o atenţie specială conservării resurselor genetice în agricultură. În conformitate cu principiul "poluatorul plăteşte", aceste plăţi ar trebui să acopere numai angajamente care depăşesc standardele obligatorii corespunzătoare.

(36) Este necesar ca agricultorii să fie încurajaţi în continuare să aplice standarde ridicate în ceea ce priveşte bunăstarea animalelor, acordând un ajutor celor care se angajează să adopte tehnici de creştere care depăşesc standardele obligatorii corespunzătoare.

(37) Ar trebui să se acorde un ajutor pentru investiţiile neproductive atunci când acestea sunt necesare pentru respectarea angajamentelor agroecologice sau pentru îndeplinirea altor obiective agroecologice, ori atunci când acestea contribuie la consolidarea, în exploataţie, a utilităţii publice a zonelor Natura 2000 şi a altor zone de mare valoare naturală.

(38) Pentru a contribui la protecţia mediului, la prevenirea riscurilor naturale şi a incendiilor, precum şi pentru a atenua schimbările climatice, ar trebui să se dezvolte şi să se amelioreze resursele forestiere printr-o primă împădurire a terenurilor agricole şi neagricole. Toate operaţiile de primă împădurire ar trebui să fie adaptate la condiţiile locale, să fie compatibile cu mediul şi să aibă ca efect consolidarea biodiversităţii.

(39) Sistemele agroforestiere au o mare valoare din punct de vedere ecologic şi social, deoarece asociază activităţi de agricultură extensivă şi activităţi forestiere, care au ca obiectiv producţia de lemn şi de alte produse forestiere de înaltă calitate. Înfiinţarea acestora ar trebui sprijinită.

(40) Luând în considerare importanţa pădurilor pentru punerea în aplicare în mod corespunzător a Directivelor 79/409/CEE şi 92/43/CEE, ar trebui să se acorde un ajutor special silvicultorilor pentru a-i ajuta să rezolve problemele specifice rezultate din punerea în aplicare a directivelor în cauză.

(41) Ar trebui să fie introduse plăţi silvoecologice pentru angajamentele voluntare de dezvoltare a biodiversităţii, de conservare a ecosistemelor forestiere de mare valoare şi de consolidare a rolului protector pe care îl joacă pădurile în ceea ce priveşte eroziunea solurilor, prezervarea resurselor hidrologice şi a calităţii apelor, precum şi riscurile naturale.

(42) Ar trebui să se acorde un ajutor care să permită reconstituirea potenţialului forestier în pădurile afectate de catastrofe naturale şi de incendii şi să se adopte măsuri de prevenire. Măsurile de prevenire a incendiilor ar trebui să se aplice zonelor clasificate de statele membre în planurile lor de protecţie a pădurilor ca zone care prezintă un risc înalt sau mediu de incendiu.

(43) Ar trebui să se acorde silvicultorilor un ajutor pentru investiţiile neproductive atunci când sunt necesare pentru respectarea angajamentelor silvoecologice sau pentru îndeplinirea altor obiective ecologice sau, în anumite păduri, pentru consolidarea utilităţii publice a zonelor în cauză.

(44) Pentru a garanta o utilizare precisă şi eficientă a ajutoarelor pentru gestionarea terenurilor prevăzute de prezentul regulament, ar trebui ca statele membre să delimiteze zonele care pot beneficia de un ajutor în cadrul anumitor măsuri care intră sub incidenţa acestei axe. Zonele montane şi celelalte zone cu handicap ar trebui să fie selectate pe baza unor criterii comune obiective. Prin urmare, directivele şi deciziile Consiliului de stabilire a listelor cu zonele defavorizate sau de modificare a acestor liste, în conformitate cu articolul 21 alineatele (2) şi (3) din Regulamentul (CE) nr. 950/97 al Consiliului din 20 mai 1997 privind ameliorarea eficienţei structurilor agriculturii[1] ar trebui prin urmare abrogate cu efect de la o dată ulterioară. Au fost desemnate zone Natura 2000 în conformitate cu Directivele 79/409/CEE şi 92/43/CEE. Statele membre ar trebui să indice zonele propice împăduririi din motive ecologice, precum protecţia împotriva eroziunii, prevenirea riscurilor naturale sau dezvoltarea resurselor forestiere pentru a atenua schimbările climatice, precum şi zonele forestiere care prezintă un risc mediu spre ridicat de incendiu.

_____

(1) JO L 142, 2.6.1997, p. 1. Regulament abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 1257/1999.

---

(45) Ar trebui prevăzut un sistem de sancţiuni în cazul în care unii beneficiari ai ajutoarelor acordate în temeiul unor măsuri de gestionare a terenurilor nu respectă, în ansamblul exploataţiei lor, cerinţele obligatorii prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, ţinând seama de gravitatea, durata, persistenţa şi repetarea abaterii.

(46) Este necesar să se completeze evoluţia intervenind în zonele rurale şi ajutându-le pentru diversificarea activităţilor, favorizând activităţile neagricole, precum şi pentru dezvoltarea altor sectoare decât agricultura, pentru promovarea ocupării forţei de muncă, pentru ameliorarea serviciilor de bază, inclusiv accesul, la nivel local, la tehnologiile de informare şi comunicare (TIC) şi pentru realizarea de investiţii care să facă zonele rurale mai atractive în scopul inversării tendinţei de declin economic şi social şi de depopulare a zonelor rurale. De asemenea, în acest context, este necesar să se depună eforturi pentru consolidarea potenţialului uman.

(47) În afară de aceasta, este necesar să se acorde ajutoare în favoarea altor măsuri care vizează economia rurală în sens larg. Lista acestor măsuri ar trebui să fie întocmită pe baza experienţei dobândite în cadrul iniţiativei Leader şi luând în considerare nevoile multisectoriale în materie de dezvoltare rurală endogenă.

(48) Punerea în aplicare a unor strategii locale de dezvoltare poate consolida coerenţa teritorială şi sinergiile dintre măsurile care vizează economia şi populaţia rurale, în general. Prin urmare, măsurile privind economia rurală în general ar trebui puse în aplicare, preferabil, prin intermediul unor strategii locale de dezvoltare.

(49) Este necesar să se definească clar principiile de coerenţă şi de complementaritate între axa privind ameliorarea calităţii vieţii în mediul rural şi diversificarea economiei rurale, pe de o parte, şi alte instrumente financiare comunitare, în special cele care intră sub incidenţa politicii de coeziune, pe de altă parte.

(50) După trei perioade de programare, iniţiativa Leader a atins un nivel de maturitate care permite teritoriilor rurale să pună în aplicare abordarea Leader, în cadrul mai vast al programării generale a dezvoltării rurale. Astfel, ar trebui ca principiile de bază ale abordării Leader să se aplice programelor - prin integrarea unei axe specifice - şi să se definească grupurile de acţiune locală şi măsurile care urmează a fi sprijinite, în special capacităţile în materie de parteneriat, punerea în aplicare a strategiilor locale, cooperarea, interconectarea în reţea şi dobândirea de competenţe.

(51) Având în vedere importanţa abordării Leader, o parte semnificativă a contribuţiei Feader ar trebui să fie rezervată acestei axe.

(52) Feader trebuie să susţină, în cadrul asistenţei tehnice, acţiuni de punere în aplicare a programelor. În cadrul asistenţei tehnice prevăzute la articolul 5 al Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanţarea politicii agricole comune[1] ar trebui instituită o reţea de dezvoltare rurală la scară europeană.

---

(1) JO L 209, 11.8.2005, p. 1.

---

(53) Ar trebui să se prevadă dispoziţii privind repartizarea resurselor disponibile. Aceste resurse ar trebui să fie conforme cu perspectivele financiare pentru perioada 2007-2013. Cuantumul global pentru dezvoltare rurală ar trebui să facă obiectul unei repartizări anuale. O parte semnificativă a resurselor ar trebui să fie concentrată în regiunile care pot beneficia de obiectivul "convergenţă".

(54) Ar trebui să se adopte dispoziţii pentru a permite Consiliului să determine cuantumul sprijinului comunitar pentru dezvoltare rurală în temeiul prezentului regulament pentru perioada 1 ianuarie 2007 - 31 decembrie 2013, defalcarea anuală a acestuia şi cuantumul minim care trebuie alocat regiunilor care pot beneficia de obiectivul "convergenţă" în conformitate cu perspectivele financiare pentru perioada 2007-2013 şi cu Acordul interinstituţional privind disciplina bugetară şi ameliorarea procedurii bugetare pentru aceeaşi perioadă.

(55) Creditele anuale care sunt alocate unui stat membru pentru obiectivul "convergenţă" în cadrul Feader şi care provin din FEOGA, secţiunea "Orientare", din Fondurile Structurale, din Fondul de coeziune (denumit în continuare "FC") şi din Instrumentul financiar de orientare piscicolă[1] (denumit în continuare "IFOP") ar trebui limitate la un plafon stabilit în funcţie de capacitatea de absorbţie a acestui stat.

(56) Criteriile pentru repartizarea orientativă între statele membre a creditelor de angajament disponibile ar trebui stabilite conform unei metode obiective şi transparente.

(57) În plus faţă de aceste cuantumuri, statele membre ar trebui să ia în considerare cuantumurile prevăzute la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005.

(58) Creditele disponibile ale Feader ar trebui indexate forfetar în vederea programării acestora.

(59) Ar trebui să se stabilească ratele contribuţiilor Feader la programarea dezvoltării rurale în raport cu cheltuielile publice ale statelor membre, luând în considerare importanţa acordată gestionării terenurilor şi mediului, situaţia regiunilor care pot beneficia de ajutoare în cadrul obiectivului "convergenţă" şi prioritatea acordată abordării Leader.

(60) Ar trebui ca dispoziţiile specifice privind anumite măsuri de dezvoltare rurală, precum şi ratele de cofinanţare adecvate ale Feader să se aplice regiunilor ultraperiferice prevăzute în tratat şi insulelor care intră sub incidenţa Regulamentului (CEE) nr. 2019/93 al Consiliului din 19 iulie 1993 privind măsurile specifice referitoare la unele produse agricole în favoarea insulelor mici din Marea Egee[2], pentru a se atenua constrângerile specifice şi problemele structurale cu care se confruntă aceste regiuni şi insule în cadrul activităţilor lor agricole şi forestiere, precum şi atunci când este vorba de sporirea valorii adăugate pentru produsele agricole şi forestiere, dat fiind caracterul periferic, insular sau îndepărtat sau dependenţa economiei rurale de un număr limitat de produse agricole şi pentru a promova o politică de dezvoltare rurală solidă.

---

(1) Regulamentul (CE) nr. 1263/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 privind Instrumentul financiar de orientare piscicolă (JO L 161, 26.6.1999, p. 54).

(2) JO L 184, 27.7.1993, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

---

(61) În conformitate cu principiul subsidiarităţii şi sub rezerva anumitor excepţii, eligibilitatea cheltuielilor ar trebui să fie reglementată de normele naţionale corespunzătoare.

(62) Pentru a asigura eficienţa, echitatea şi efectul durabil al ajutorului acordat în cadrul Feader, ar trebui prevăzute dispoziţii care să garanteze perenitatea operaţiunilor aferente investiţiilor şi care să permită evitarea utilizării Feader în scopul unei concurenţe neloiale.

(63) Punerea descentralizată în aplicare a acţiunilor Feader ar trebui să fie însoţită de garanţii privind, în special, calitatea punerii în aplicare, rezultatele, buna gestionare financiară şi controlul.

(64) Statele membre ar trebui să adopte măsurile adecvate pentru a garanta buna funcţionare a sistemelor de gestionare şi control. În acest scop, este necesar să se stabilească principiile generale şi funcţiile esenţiale pe care ar trebui să le garanteze orice sistem de gestionare şi control. Prin urmare, este necesar să se desemneze în continuare o autoritate unică de gestionare pentru fiecare program şi să se precizeze responsabilităţile acesteia.

(65) Fiecare program de dezvoltare rurală ar trebui să facă obiectul unei monitorizări adecvate, realizate de un comitet de monitorizare, pe baza unui cadru comun de monitorizare şi evaluare stabilit şi pus în aplicare în parteneriat cu statele membre, pentru a răspunde în mod eficient nevoilor specifice ale dezvoltării rurale.

(66) Eficienţa şi impactul acţiunilor susţinute de Feader depind de asemenea de o ameliorare a evaluării pe baza unui cadru comun de evaluare şi monitorizare. În special, programele ar trebui evaluate în vederea pregătirii, punerii în aplicare şi finalizării acestora.

(67) Pentru a permite o exercitare efectivă a parteneriatului şi o promovare adecvată a acţiunilor comunitare, este necesar să se asigure o informare şi o publicitate cât mai vaste posibil. Autorităţile responsabile cu gestionarea programelor sunt responsabile în acest sens.

(68) Dezvoltarea rurală, astfel cum este definită în prezentul regulament, ar trebui să poată beneficia de ajutoare din partea statelor membre fără cofinanţare comunitară. Având în vedere efectul economic al acestor ajutoare şi pentru a garanta coerenţa cu măsurile care ar putea beneficia de ajutoare comunitare şi a simplifica procedurile, ar trebui să se stabilească norme specifice privind ajutoarele de stat, ţinând seama în special de experienţa dobândită în punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1257/1999. În afară de aceasta, statele membre ar trebui să fie autorizate să acorde ajutoare de stat pentru a furniza o finanţare suplimentară pentru dezvoltarea rurală care beneficiază de sprijin comunitar, în cadrul unei proceduri de notificare conforme cu dispoziţiile prezentului regulament şi prevăzută în programare.

(69) Este necesar să se adopte norme tranzitorii destinate să faciliteze tranziţia de la regimul actual de sprijin la noul regim de sprijin pentru dezvoltare rurală.

(70) Noul regim de sprijin prevăzut de prezentul regulament înlocuieşte regimul de sprijin existent. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 ar trebui abrogat la 1 ianuarie 2007, cu excepţia anumitor dispoziţii privind sprijinul pentru zonele defavorizate, care ar trebui să fie abrogate ulterior.

(71) Este necesar să se adopte măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competentelor de executare conferite Comisiei[1].

(72) Comitetul Economic şi Social European a emis un aviz[2].

(73) Comitetul Regiunilor a emis un aviz[3],

---

(1) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(2) Avizul adoptat la 9 martie 2005 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

(3) Avizul adoptat la 23 februarie 2005 (JO C 164, 5.7.2005, p. 18).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

OBIECTIVELE AJUTORULUI ŞI NORMELE GENERALE APLICABILE

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE ŞI DEFINIŢII

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament:

(1) Stabileşte normele generale pentru sprijinul comunitar în favoarea dezvoltării rurale finanţat de Feader, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1290/2005.

(2) Defineşte obiectivele la care trebuie să contribuie politica de dezvoltare rurală.

(3) Defineşte cadrul strategic în care se înscrie politica de dezvoltare rurală, inclusiv metoda care trebuie aplicată pentru a stabili orientările strategice ale Comunităţii pentru politica de dezvoltare rurală (denumite în continuare "orientări strategice ale Comunităţii") şi planurile strategice naţionale.

(4) Defineşte priorităţile şi măsurile de dezvoltare rurală.

(5) Stabileşte normele de parteneriat, de programare, de evaluare, de gestionare financiară, de monitorizare şi de control pe baza împărţirii responsabilităţilor între statele membre şi Comisie.

Articolul 2

Definiţii

În sensul prezentului regulament, prin următoarele se înţelege:

(a) "programare": procesul de organizare, de luare a deciziilor şi de finanţare, efectuat în mai multe etape, care urmăreşte să pună în aplicare, pe o bază multianuală, acţiunea comună a Comunităţii şi a statelor membre pentru a realiza obiectivele prioritare ale Feader;

(b) "regiune": unitate teritorială corespunzătoare nivelului I sau II din Nomenclatorul unităţilor teritoriale de statistică (NUTS 1 şi 2) în sensul Regulamentului (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European şi al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităţilor teritoriale de statistică (NUTS)[1];

_____

(1) JO L 154, 21.6.2003, p. 1.

(c) "axă": un grup coerent de măsuri cu obiective specifice care rezultă direct din punerea în aplicare a acestora şi contribuie la realizarea unuia sau a mai multor obiective definite la articolul 4;

(d) "măsură": un ansamblu de operaţiuni care contribuie la punerea în aplicare a unei axe, astfel cum este menţionat la articolul 4 alineatul (2);

(e) "operaţiune": un proiect, un contract, un aranjament sau o altă acţiune, selectate conform criteriilor stabilite pentru programul de dezvoltare rurală în cauză şi puse în aplicare de unul sau mai mulţi beneficiari pentru a îndeplini obiectivele prevăzute la articolul 4;

(f) "cadru comun de monitorizare şi evaluare": o abordare generală elaborată de către Comisie şi statele membre, care defineşte un număr limitat de indicatori comuni privind situaţia iniţială, precum şi execuţia financiară, realizarea, rezultatele şi impactul programelor;

(g) "strategie locală de dezvoltare": un ansamblu coerent de operaţiuni care urmăreşte să răspundă obiectivelor, nevoilor locale şi punerii în aplicare la nivelul adecvat în cadrul unui parteneriat;

(h) "beneficiar": un comerciant, organism sau întreprindere, public sau privat, responsabil cu punerea în aplicare a operaţiunilor sau destinatar al ajutorului;

(i) "cheltuială publică": orice contribuţie publică la finanţarea operaţiunilor care provine din bugetul de stat, al colectivităţilor teritoriale sau al Comunităţilor Europene şi orice cheltuială similară. Orice contribuţie la finanţarea operaţiunilor care provine din bugetul unor organisme de drept public sau al unor asociaţii formate dintr-una sau mai multe colectivităţi teritoriale sau organisme de drept public în sensul Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziţii publice de lucrări, de bunuri şi de servicii[1] este considerată contribuţie publică;

_____

(1) JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

(j) "obiectivul «convergenţă»": obiectivul acţiunii pentru statele membre şi pentru regiunile cele mai puţin dezvoltate în conformitate cu legislaţia comunitară care reglementează Fondul European de Dezvoltare Regională (denumit în continuare "FEDER"), Fondul Social European (denumit în continuare "FSE") şi FC pentru perioada 1 ianuarie 2007 - 31 decembrie 2013.

CAPITOLUL II

MISIUNI ŞI OBIECTIVE

Articolul 3

Misiuni

Feader contribuie la promovarea unei dezvoltări rurale durabile în întreaga Comunitate, venind în completarea politicilor de piaţă şi de susţinere a veniturilor aplicate în cadrul politicii agricole comune, al politicii de coeziune şi al politicii comune în domeniul pescuitului.

Articolul 4

Obiective

(1) Sprijinul în favoarea dezvoltării rurale contribuie la realizarea următoarelor obiective:

(a) ameliorarea competitivităţii agriculturii şi silviculturii prin sprijinirea restructurării, dezvoltării şi inovaţiei;

(b) ameliorarea mediului şi a spaţiului rural, prin sprijinirea gestionării terenurilor;

(c) ameliorarea calităţii vieţii în mediul rural şi promovarea diversificării activităţilor economice.

(2) Obiectivele prevăzute la alineatul (1) sunt puse în aplicare prin intermediul celor patru axe definite la titlul IV.

CAPITOLUL III

PRINCIPII ALE AJUTORULUI

Articolul 5

Complementaritate, coerenţă şi conformitate

(1) Feader intervine în completarea acţiunilor naţionale, regionale şi locale care contribuie la realizarea priorităţilor Comunităţii.

(2) Comisia şi statele membre asigură coerenţa ajutorului Feader şi al statelor membre cu acţiunile, politicile şi priorităţile Comunităţii. În special, ajutorul acordat în cadrul Feader trebuie să fie compatibil cu obiectivele de coeziune economică şi socială şi cu cele ale Instrumentului de sprijin comunitar în domeniul pescuitului.

(3) Coerenţa este asigurată de orientările strategice ale Comunităţii prevăzute la articolul 9, de planurile strategice naţionale prevăzute la articolul 11, de programele de dezvoltare rurală prevăzute la articolul 15 şi de raportul Comisiei prevăzut la articolul 14.

(4) În conformitate cu competenţele respective ale acestora, Comisia şi statele membre asigură coordonarea dintre ajutorul din diverse fonduri, din Instrumentul de sprijin comunitar în domeniul pescuitului şi intervenţiile Băncii Europene de Investiţii (denumită în continuare "BEI") şi ale alte instrumente financiare comunitare.

(5) De asemenea, se asigură coerenţa cu măsurile finanţate de Fondul european agricol de garantare.

(6) Nici un ajutor nu poate fi acordat în temeiul prezentului regulament regimurilor care pot beneficia de măsuri de sprijin instituite în cadrul organizării comune a pieţelor, sub rezerva excepţiilor care se definesc, după caz, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2).

(7) Statele membre asigură conformitatea operaţiunilor finanţate de Feader cu dispoziţiile tratatului şi ale actelor adoptate în temeiul acestuia.

Articolul 6

Parteneriat

(1) Ajutorul Feader este pus în aplicare în cadrul unei strânse colaborări (denumită în continuare "parteneriat") dintre Comisie şi statul membru în cauză, precum şi cu autorităţile şi organismele desemnate de acest stat membru în sensul normelor naţionale şi al practicilor în vigoare, inclusiv:

(a) autorităţile regionale şi locale competente şi alte autorităţi publice competente;

(b) partenerii economici şi sociali;

(c) orice alt organism adecvat care reprezintă societatea civilă, organizaţii neguvernamentale, inclusiv de protecţie a mediului, precum şi organisme responsabile cu promovarea egalităţii între bărbaţi şi femei.

Statul membru desemnează partenerii cei mai reprezentativi la nivel naţional, regional şi local şi din domeniul economic, social, ecologic sau din alte domenii (denumiţi în continuare "parteneri"). Acesta creează condiţiile necesare pentru o participare largă şi eficientă a tuturor organismelor adecvate, în conformitate cu normele şi practicile naţionale şi luând în considerare necesitatea de a promova egalitatea între bărbaţi şi femei, precum şi dezvoltarea durabilă prin integrarea cerinţelor de protecţie şi de ameliorare a mediului.

(2) Parteneriatul se desfăşoară cu deplina respectare a competenţelor instituţionale, juridice şi financiare respective ale fiecărei categorii de parteneri.

(3) Parteneriatul are ca obiect elaborarea şi monitorizarea planului strategic naţional, precum şi întocmirea, punerea în aplicare, monitorizarea şi evaluarea programelor de dezvoltare rurală. Statele membre asociază fiecare dintre partenerii în cauză diverselor faze ale programării, ţinând seama în mod adecvat de termenul stabilit pentru fiecare etapă.

Articolul 7

Subsidiaritate

Statele membre sunt responsabile cu punerea în aplicare a programelor de dezvoltare rurală la nivelul teritorial adecvat, conform sistemului instituţional specific fiecărui stat membru, în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 8

Egalitate între bărbaţi şi femei şi nediscriminare

Statele membre şi Comisia asigură, în diversele faze ale punerii în aplicare a programelor, promovarea egalităţii între bărbaţi şi femei şi prevenirea oricărei forme de discriminare pe bază de de sex, rasă, origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

Sunt incluse fazele de concepţie, de punere în aplicare, de monitorizare şi de evaluare.

TITLUL II

ABORDARE STRATEGICĂ PENTRU DEZVOLTAREA RURALĂ

CAPITOLUL I

ORIENTĂRI STRATEGICE ALE COMUNITĂŢII

Articolul 9

Conţinut şi adoptare

(1) Consiliul adoptă orientările strategice ale Comunităţii pentru politica de dezvoltare rurală pentru perioada de programare 1 ianuarie 2007 - 31 decembrie 2013, luând în considerare priorităţile politice stabilite la nivel comunitar.

Aceste orientări strategice stabilesc, la nivel comunitar, priorităţile strategice în ceea ce priveşte dezvoltarea rurală pentru punerea în aplicare a fiecărei axe definite de prezentul regulament pentru perioada de programare.

(2) Până la 20 februarie 2006, se adoptă o decizie privind orientările strategice ale Comunităţii, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 37 din tratat. Decizia se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 10

Revizuire

Orientările strategice ale Comunităţii pot face obiectul unei revizuiri pentru a se ţine seama, în special, de schimbările majore intervenite în priorităţile Comunităţii.

CAPITOLUL II

PLANURI STRATEGICE NAŢIONALE

Articolul 11

Conţinut

(1) Fiecare stat membru prezintă un plan strategic naţional care indică, luând în considerare orientările strategice ale Comunităţii, priorităţile acţiunii Feader şi ale statului membru în cauză, obiectivele specifice ale acestora, contribuţia Feader şi celelalte resurse financiare.

(2) Planul strategic naţional asigură coerenţa ajutorului comunitar în favoarea dezvoltării rurale cu orientările strategice ale Comunităţii, precum şi coordonarea dintre priorităţile Comunităţii şi priorităţile naţionale şi regionale. Planul strategic naţional constituie un instrument de referinţă pentru întocmirea programării Feader. Acesta este pus în aplicare prin programele de dezvoltare rurală.

(3) Fiecare plan strategic naţional include:

(a) o evaluare a situaţiei economice, sociale şi ecologice şi a posibilităţilor de dezvoltare;

(b) strategia adoptată pentru acţiunea comună a Comunităţii şi a statului membru în cauză, evidenţiind compatibilitatea opţiunilor alese cu orientările strategice comunitare;

(c) priorităţile tematice şi teritoriale de dezvoltare rurală pentru fiecare axă, inclusiv principalele obiective cuantificate şi indicatorii de monitorizare şi evaluare adecvaţi;

(d) o listă cu programele de dezvoltare rurală care pun în aplicare planul strategic naţional şi repartizarea orientativă a resurselor Feader pe programe, inclusiv cuantumurile prevăzute la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005;

(e) mijloacele menite să asigure coordonarea cu celelalte instrumente ale politicii agricole comune, FEDER, FSE, FC, Instrumentul de sprijin comunitar în domeniul pescuitului şi BEI;

(f) după caz, bugetul care contribuie la realizarea obiectivului "convergenţă";

(g) descrierea modalităţilor şi a cuantumului alocat pentru instituirea reţelei rurale naţionale prevăzute la articolul 66 alineatul (3) şi la articolul 68.

Articolul 12

Elaborare

(1) Fiecare stat membru elaborează un plan strategic naţional după adoptarea orientărilor strategice ale Comunităţii.

Acest plan se elaborează în conformitate cu organizarea instituţională a statului membru, printr-o colaborare strânsă cu partenerii prevăzuţi la articolul 6. Planul se elaborează în strânsă colaborare cu Comisia şi acoperă perioada 1 ianuarie 2007 - 31 decembrie 2013.

(2) Fiecare stat membru transmite Comisiei planul său strategic naţional înainte de prezentarea programelor de dezvoltare rurală.

CAPITOLUL III

MONITORIZARE STRATEGICĂ

Articolul 13

Raport de sinteză al statelor membre

(1) Pentru prima dată în 2010 şi, ulterior, până la 1 octombrie din doi în doi ani, fiecare stat membru prezintă Comisiei un raport de sinteză privind stadiul de realizare a planului său strategic naţional şi a obiectivelor acestuia, precum şi contribuţia sa la realizarea orientărilor strategice ale Comunităţii. Ultimul raport va fi prezentat până la 1 octombrie 2014.

(2) Acest raport sintetizează rapoartele anuale de execuţie prevăzute la articolul 82 şi prezintă, în special:

(a) realizările şi rezultatele programelor de dezvoltare rurală în raport cu indicatorii definiţi în planul strategic naţional;

(b) rezultatele activităţilor de evaluare in itinere pentru fiecare program.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), pentru programele unice prevăzute la articolul 15 alineatul (2), statele membre pot include în rapoartele anuale de execuţie prevăzute la articolul 82 elementele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol în termenele stabilite la articolul 82.

Articolul 14

Raportul Comisiei

(1) Pentru prima dată în 2011 şi la începutul fiecărei perioade de doi ani, Comisia prezintă un raport de sinteză privind principalele progrese, tendinţe şi provocări legate de punerea în aplicare a planurilor strategice naţionale şi a orientărilor strategice ale Comunităţii. Ultimul raport al Comisiei se prezintă la începutul anului 2015.

Acest raport se bazează pe analiza şi evaluarea de către Comisie a rapoartelor de sinteză ale statelor membre prevăzute la articolul 13 şi a oricăror alte informaţii disponibile. Acesta indică măsurile luate sau care urmează a fi luate de către statele membre şi Comisie pentru a da curs în mod adecvat concluziilor conţinute în acest raport.

(2) Raportul Comisiei este transmis Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic şi Social European şi Comitetului Regiunilor.

TITLUL III

PROGRAMARE

CAPITOLUL I

CONŢINUTUL PROGRAMĂRII

Articolul 15

Programe de dezvoltare rurală

(1) Feader intervine în statele membre în cadrul unor programe de dezvoltare rurală. Aceste programe pun în aplicare o strategie de dezvoltare rurală prin intermediul unei serii de măsuri grupate în conformitate cu axele definite la titlul IV. Această strategie se realizează făcând apel la Feader.

Fiecare program de dezvoltare rurală acoperă o perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 2007 şi 31 decembrie 2013.

(2) Statul membru poate prezenta fie un program unic care să acopere întregul său teritoriu, fie o serie de programe regionale.

(3) Statele membre care au optat pentru programe regionale pot să prezinte, de asemenea, spre aprobare, un cadru naţional care să conţină elementele comune ale acestor programe.

Articolul 16

Conţinutul programelor

Orice program de dezvoltare rurală conţine:

(a) o analiză a situaţiei, evidenţiind punctele tari şi punctele slabe, strategia aleasă pentru a le face faţă şi evaluarea ex ante prevăzută la articolul 85;

(b) o justificare a priorităţilor alese ţinând seama de orientările strategice ale Comunităţii şi de planul strategic naţional, precum şi impactul estimat conform evaluării ex ante;

(c) informaţii privind axele şi măsurile propuse pentru fiecare axă, precum şi o descriere a acestora, în special obiectivele specifice care pot fi verificate şi indicatorii prevăzuţi la articolul 81 care permit măsurarea progresului, eficienţei şi eficacităţii programului;

(d) un plan de finanţare, care conţine două tabele:

- un tabel care prezintă defalcat, în conformitate cu articolul 69 alineatele (4) şi (5), pentru fiecare an, cuantumul total avut în vedere pentru contribuţia Feader; după caz, acest plan de finanţare indică separat creditele prevăzute pentru regiunile care intră sub incidenţa obiectivului "convergenţă", din contribuţia totală a Feader; contribuţia Feader prevăzută anual este compatibilă cu perspectivele financiare aplicabile;

- un tabel care precizează, pentru întreaga perioadă de programare, cuantumul total avut în vedere pentru contribuţia comunitară şi finanţarea publică naţională corespondentă pentru fiecare axă, rata contribuţiei Feader pentru fiecare axă, precum şi cuantumul rezervat pentru asistenţa tehnică; după caz, acest tabel indică separat contribuţia prevăzută a Feader pentru regiunile care intră sub incidenţa obiectivului "convergenţă", precum şi finanţarea publică naţională;

(e) cu titlu informativ, o repartizare orientativă a sumelor iniţiale pe măsuri în cheltuieli publice şi private;

(f) după caz, un tabel care indică, pe axe, finanţările naţionale suplimentare, acordate în conformitate cu articolul 89;

(g) elementele necesare pentru a evalua respectarea normelor de concurenţă şi, după caz, lista cu regimurile de ajutoare autorizate în conformitate cu articolele 87, 88 şi 89 din tratat în sensul executării programelor;

(h) informaţiile privind complementaritatea cu acţiunile finanţate de celelalte instrumente ale politicii agricole comune, precum şi în temeiul politicii de coeziune şi al Instrumentului de sprijin comunitar în domeniul pescuitului;

(i) dispoziţiile de punere în aplicare a programului, care conţin:

(i) desemnarea de către statul membru a tuturor autorităţilor prevăzute la articolul 74 alineatul (2) şi, cu titlul informativ, o descriere sumară a structurii de gestionare şi de control,

(ii) descrierea sistemelor de monitorizare şi de evaluare, precum şi componenţa comitetului de monitorizare,

(iii) dispoziţiile prevăzute pentru a asigura publicitatea programului;

(j) desemnarea partenerilor prevăzuţi la articolul 6 şi rezultatele consultării acestora.

Articolul 17

Echilibrul obiectivelor

(1) Contribuţia financiară comunitară în temeiul fiecăruia dintre cele trei obiective prevăzute la articolul 4 acoperă cel puţin 10% din totalul contribuţiei Feader la program pentru axele 1 şi 3 prevăzute la secţiunile 1 şi 3 din titlul IV capitolul I şi cel puţin 25% din totalul contribuţiei Feader la program pentru axa 2 prevăzută la secţiunea 2 din acelaşi capitol. În ceea ce priveşte programele departamentelor franceze de peste mări, contribuţia financiară comunitară minimă pentru axa 2 este de 10%.

(2) O sumă egală cu cel puţin 5% din contribuţia totală a Feader la program este rezervată axei 4 prevăzute la secţiunea 4 titlul IV capitolul I. Această sumă contribuie la atingerea procentajelor stabilite la alineatul (1). În ceea ce priveşte Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia şi Slovacia norma privind contribuţia financiară comunitară minimă de 5% pentru axa 4 poate fi aplicată progresiv în perioada de programare, astfel încât o sumă egală cu cel puţin 2,5% din contribuţia totală a Feader la program să fie rezervată axei 4.

CAPITOLUL III

ELABORARE, APROBARE ŞI REVIZUIRE

Articolul 18

Elaborare şi aprobare

(1) Orice program de dezvoltare rurală este elaborat de statul membru în urma unei strânse colaborări cu partenerii prevăzuţi la articolul 6.

(2) Statul membru prezintă Comisiei, pentru fiecare program de dezvoltare rurală, o propunere care conţine elementele menţionate la articolul 16.

(3) Comisia evaluează programele propuse în funcţie de coerenţa acestora cu orientările strategice ale Comunităţii şi cu planul strategic naţional, precum şi cu prezentul regulament.

Atunci când Comisia consideră că un program de dezvoltare rurală nu corespunde orientărilor strategice ale Comunităţii, planului strategic naţional sau prezentului regulament, aceasta invită statul membru să revizuiască programul propus în consecinţă.

(4) Fiecare program de dezvoltare rurală este aprobat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2).

Articolul 19

Revizuire

(1) Programele de dezvoltare rurală sunt reexaminate şi, după caz, adaptate de către statul membru pentru perioada rămasă după aprobarea comitetului de monitorizare. Revizuirile iau în considerare rezultatele evaluărilor şi rapoartele Comisiei, în special pentru a consolida sau adapta respectarea priorităţilor comunitare.

(2) Comisia adoptă o decizie privind revizuirea programelor de dezvoltare rurală după ce un stat membru a făcut o cerere în acest sens, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2). Modificările care necesită o decizie de aprobare din partea Comisiei sunt definite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2).

TITLUL IV

AJUTOR PENTRU DEZVOLTARE RURALĂ

CAPITOLUL I

AXE

SECŢIUNEA 1

AXA 1
Ameliorarea competitivităţii sectoarelor agricol şi forestier

Articolul 20

Măsuri

Ajutorul în favoarea competitivităţii sectoarelor agricol şi forestier se referă la:

(a) măsuri menite să amelioreze cunoştinţele şi să consolideze potenţialului uman, prin:

(i) formare profesională şi acţiuni de informare, inclusiv în ceea ce priveşte difuzarea cunoştinţelor ştiinţifice şi a practicilor inovatoare pentru persoanele active în sectorul agricol, alimentar şi forestier,

(ii) instalarea tinerilor agricultori,

(iii) pensionarea anticipată a agricultorilor şi a lucrătorilor agricoli,

(iv) utilizarea serviciilor de consiliere de către agricultori şi silvicultori,

(v) instituirea unor servicii de ajutor pentru gestionarea agricolă, pentru înlocuirea în exploataţie şi de consiliere agricolă, precum şi a unor servicii de consiliere în sectorul forestier;

(b) măsuri menote să restructureze şi să dezvolte capitalul fizic, precum şi să promoveze inovaţia, prin:

(i) modernizarea exploataţiilor agricole,

(ii) ameliorarea valorii economice a pădurilor,

(iii) creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere,

(iv) cooperarea pentru realizarea de noi produse, procedee şi tehnologii în sectorul agricol, alimentar şi forestier,

(v) ameliorarea şi dezvoltarea infrastructurilor necesare evoluţiei şi adaptării sectoarelor agricol şi forestier,

(vi) reconstituirea potenţialului de producţie agricolă afectat de catastrofe naturale şi instituirea unor măsuri de prevenire corespunzătoare;

(c) măsuri menite să amelioreze calitatea producţiei şi a produselor:

(i) ajutând agricultorii să se adapteze la standardele impuse, bazate pe legislaţia comunitară,

(ii) încurajând agricultorii să participe la sistemele de calitate alimentară,

(iii) sprijinind grupurile de producători în activităţile lor de informare şi promovare pentru produsele care fac obiectul unor sisteme de calitate alimentară;

(d) măsuri tranzitorii pentru Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia şi Slovacia, referitoare la:

(i) ajutorul pentru exploataţii agricole de semisubzistenţă în curs de restructurare,

(ii) ajutorul pentru înfiinţarea de grupuri de producători.

Subsecţiunea 1

Condiţii referitoare la măsurile menite să amelioreze cunoştinţele şi să consolideze potenţialul uman

Articolul 21

Formare profesională şi acţiuni de informare

Cursurile sau formările care intră sub incidenţa programelor sau sistemelor normale de învăţământ agricol şi silvic de nivel secundar sau superior nu pot beneficia de ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (a) punctul (i).

Articolul 22

Instalarea tinerilor agricultori

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (a) punctul (ii) se acordă persoanelor care:

(a) sunt în vârstă de cel mult 40 de ani şi se instalează pentru prima dată într-o exploataţie agricolă, ca şef de exploataţie;

(b) deţin competenţe şi calificări profesionale suficiente;

(c) prezintă un plan de dezvoltare pentru activităţile lor agricole.

(2) Ajutorul se acordă până la concurenţa cuantumului maxim stabilit în anexă.

Articolul 23

Pensionarea anticipată

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (a) punctul (iii) se acordă:

(a) agricultorilor care decid să-şi înceteze activitatea agricolă, în scopul de a ceda exploataţia lor altor agricultori,

(b) lucrătorilor din agricultură care decid să înceteze definitiv orice activitate agricolă în momentul cedării.

(2) Cedentul:

(a) este în vârstă de cel puţin 55 de ani, dar nu are încă vârsta normală de pensionare în momentul cedării, sau este cu cel mult 10 ani mai tânăr decât vârsta normală de pensionare în statul membru în cauză în momentul cedării;

(b) încetează definitiv orice activitate agricolă comercială;

(c) a practicat agricultura în cei 10 ani anteriori cedării.

(3) Cesionarul:

(a) succede cedentului instalându-se în conformitate cu dispoziţiile articolului 22 sau

(b) este un agricultor cu o vârstă mai mică 50 de ani sau un organism de drept privat şi preia exploataţia agricolă a cedentului pentru a o extinde.

(4) Lucrătorul agricol:

(a) este în vârstă de cel puţin 55 de ani, dar nu are încă vârsta normală de pensionare sau este cu cel mult 10 ani mai tânăr decât vârsta normală de pensionare în statul membru în cauză;

(b) a consacrat agriculturii cel puţin jumătate din timpul său de lucru în calitate de ajutor familial sau salariat agricol în cei cinci ani anteriori cedării;

C.T.C.E. Piatra Neamț

(c) a lucrat în exploataţia agricolă a cedentului echivalentul a cel puţin doi ani de muncă cu normă întreagă în cursul celor patru ani anteriori pensionării anticipate a cedentului;

(d) este afiliat la un sistem de securitate socială.

(5) Durata totală a ajutorului de pensionare anticipată nu depăşeşte 15 ani pentru cedent şi pentru lucrătorul agricol. Ajutorul nu poate fi acordat după cea de-a 70-a aniversare a cedentului şi după împlinirea vârstei normale de pensionare de către lucrătorul agricol.

În cazul în care cedentul beneficiază de o pensie pentru limită de vârstă din partea statului membru, ajutorul de pensionare anticipată se acordă sub forma unei pensii suplimentare luând în considerare cuantumul stabilit prin sistemul naţional de pensii.

(6) Ajutorul care poate fi acordat se limitează la cuantumul maxim prevăzut în anexă.

Articolul 24
Utilizarea serviciilor de consiliere

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (a) punctul (iv) se acordă pentru a permite agricultorilor şi silvicultorilor să facă faţă cheltuielilor rezultate din utilizarea serviciilor de consiliere pentru ameliorarea nivelului global de performanţă al exploataţiei lor.

Serviciile de consiliere oferite agricultorilor vizează cel puţin:

(a) cerinţele regulamentare privind gestionarea şi bunele condiţii agricole şi de mediu prevăzute la articolele 4 şi 5 ale Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 şi la anexele III şi IV la regulamentul menţionat;

(b) normele de securitate la locul de muncă bazate pe legislaţia comunitară.

(2) Ajutorul pentru utilizarea serviciilor de consiliere se limitează la cuantumurile maxime prevăzute în anexă.

Articolul 25

Înfiinţarea serviciilor de gestionare, de înlocuire şi de consiliere

Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (a) punctul (v) se acordă pentru a acoperi cheltuielile rezultate din înfiinţarea serviciilor de ajutor pentru gestionarea agricolă, de înlocuire în exploataţie şi de consiliere agricolă, precum şi a serviciilor de consiliere în sectorul forestier; acesta este degresiv pe o perioadă maximă de cinci ani de la înfiinţare.

Subsecţiunea 2

Condiţii aplicabile măsurilor de restructurare şi dezvoltare a capitalului fizic şi de promovare a inovaţiei

Articolul 26

Modernizarea exploataţiilor agricole

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (b) punctul (i) se acordă pentru investiţiile materiale şi/sau nemateriale care:

(a) ameliorează nivelul global de performanţă al exploataţiei, şi

(b) respectă standardele comunitare aplicabile investiţiei în cauză.

Atunci când investiţiile sunt realizate în scopul respectării standardelor comunitare, ajutorul poate fi acordat numai pentru investiţiile realizate pentru a respecta standarde comunitare recent introduse. În acest caz, pentru respectarea acestui standard se poate acorda o perioadă de graţie de maximum 36 de luni de la data la care standardul devine obligatoriu pentru exploataţia agricolă.

Tinerilor agricultori care beneficiază de ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (a) punctul (ii) li se poate acorda un ajutor pentru investiţiile realizate pentru respectarea standardelor comunitare în vigoare, de îndată ce acestea sunt incluse în planul de dezvoltare agricolă prevăzut la articolul 22 alineatul (1) litera (c). Perioada de graţie la sfârşitul căreia trebuie respectate standardele nu poate depăşi 36 de luni de la data instalării.

(2) Ajutorul se limitează la rata maximă prevăzută în anexă.

Articolul 27

Creşterea valorii economice a pădurilor

(1) Ajutorul pentru investiţii prevăzut la articolul 20 litera (b) punctul (ii) se acordă pentru pădurile care aparţin unor proprietari privaţi sau asociaţiilor acestora sau unor municipalităţi sau asociaţiilor acestora. Această restricţie nu se aplică nici pădurilor tropicale şi subtropicale, nici suprafeţelor împădurite situate pe teritoriul Insulelor Azore, Madeira şi Canare, al departamentelor franceze pe peste mări şi al insulelor mici din Marea Egee în sensul Regulamentului (CEE) nr. 2019/93.

(2) Pentru exploataţiile forestiere care depăşesc o anumită suprafaţă stabilită de statele membre în cadrul programelor lor, investiţiile se bazează pe planurile de gestionare a pădurilor.

(3) Ajutorul se limitează la rata minimă stabilită în anexă.

Articolul 28

Creşterea valorii adăugate pentru produsele agricole şi forestiere

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (b) punctul (iii) se acordă în cazul investiţiilor materiale şi/sau nemateriale care:

(a) ameliorează nivelul global de performanţă al întreprinderilor;

(b) vizează:

- prelucrarea şi/sau comercializarea produselor prevăzute la anexa I la tratat, cu excepţia produselor pescăreşti şi a produselor forestiere, şi/sau

- dezvoltarea de noi produse, procedee şi tehnologii conexe produselor prevăzute la anexa I la tratat, cu excepţia produselor pescăreşti şi a produselor forestiere, şi care

(c) respectă standardele comunitare aplicabile investiţiei în cauză.

Atunci când investiţiile sunt realizate în scopul respectării standardelor comunitare, ajutorul poate fi acordat numai pentru investiţiile realizate de către microîntreprinderile prevăzute la alineatul (2) pentru a respecta un standard comunitar recent introdus. În acest caz, pentru respectarea acestui standard se poate acorda o perioadă de graţie de maximum 36 de luni de la data la care standardul devine obligatoriu pentru întreprindere.

(2) Ajutorul se limitează la rata maximă stabilită în anexă.

(3) Atunci când este acordat la rata maximă, ajutorul prevăzut la alineatul (1) se limitează la microîntreprinderile şi întreprinderile mici şi mijlocii definite în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei[1]. În cazul teritoriului Insulelor Azore, Madeira şi Canare, al departamentelor franceze de peste mări şi al insulelor mici din Marea Egee nu se aplică nici o limită de dimensiune pentru rata maximă. Intensitatea maximă a

ajutorului se reduce la jumătate pentru întreprinderile care nu îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din anexa la recomandarea menţionată, care au mai puţin de 750 de angajaţi sau a căror cifră de afaceri este mai mică de 200 de milioane de EUR. În cazul silviculturii, ajutorul se acordă numai microîntreprinderilor.

Ajutorul nu se acordă întreprinderilor în dificultate în sensul liniilor directoare comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea şi restructurarea întreprinderilor în dificultate[2].

_____

(1) JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

(2) JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

Articolul 29

Cooperarea pentru dezvoltarea de noi produse, procedee şi tehnologii în sectorul agricol, alimentar şi forestier

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (b) punctul (iv) se acordă pentru promovarea cooperării între producătorii primari din sectorul agricol şi forestier, industria de prelucrare şi/sau terţi.

(2) Acest ajutor contribuie la acoperirea costurilor aferente cooperării.

Articolul 30

Infrastructuri aferente evoluţiei şi adaptării sectorului agricol şi forestier

Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (b) punctul (v) poate acoperi în special operaţiunile aferente accesului la suprafeţele agricole şi la suprafeţele împădurite, comasării şi ameliorării terenurilor, furnizării de energie şi gestionării apelor.

Subsecţiunea 3

Condiţii aplicabile măsurilor menite să amelioreze calitatea producţiei şi a produselor agricole

Articolul 31

Respectarea standardelor bazate pe legislaţia comunitară

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (c) punctul (i) acoperă o parte din cheltuielile efectuate şi din pierderile de venituri suportate de agricultorii care trebuie să aplice standarde în domeniul protecţiei mediului, al sănătăţii publice, al sănătăţii animale, al sănătăţii plantelor, al bunăstării animalelor şi al securităţii la locul de muncă.

Standardele în cauză trebuie să fi fost adoptate recent în legislaţia naţională, prin care se pune în aplicare dreptul comunitar şi care impun în practica agricolă noi obligaţii sau restricţii care au un impact important asupra costurilor normale de exploatare agricolă şi afectează un număr semnificativ de agricultori.

(2) Ajutorul se acordă pe o bază anuală, sub forma unui cuantum forfetar, temporar şi degresiv, pentru o perioadă de maximum cinci ani de la data la care standardul devine obligatoriu în conformitate cu legislaţia comunitară. Ajutorul se limitează la cuantumul maxim stabilit în anexă.

Articolul 32

Participarea agricultorilor la sisteme de calitate alimentară

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (c) punctul (ii):

(a) se referă numai la produsele agricole destinate consumului uman;

(b) este destinat sistemelor comunitare de calitate alimentară sau celor care sunt recunoscute de statele membre care îndeplinesc criterii precise care urmează să fie definite în conformitate cu articolul 90 alineatul (2); sistemele al căror obiectiv unic este asigurarea unui control mai strict al respectării standardelor obligatorii în conformitate cu legislaţia comunitară sau naţională nu pot beneficia de ajutor;

(c) se acordă sub forma unui stimulent financiar anual al cărui nivel se stabileşte în funcţie de nivelul costurilor fixe rezultate din participarea la sistemele care beneficiază de un ajutor, în cursul unei perioade de maximum cinci ani.

(2) Ajutorul se limitează la cuantumul maxim stabilit în anexă.

Articolul 33

Activităţi de informare şi promovare

Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (c) punctul (iii) se referă la produsele care beneficiază de ajutor în cadrul sistemelor de calitate prevăzute la articolul 32. Ajutorul se limitează la rata maximă stabilită în anexă.

Subsecţiunea 4

Condiţii aplicabile măsurilor tranzitorii

Articolul 34

Agricultura de semisubzistenţă

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (d) punctul (i) pentru exploataţiile agricole a căror producţie este destinată în special consumului propriu şi care comercializează, de asemenea, o parte din producţia proprie ("exploataţii de semisubzistenţă") se acordă agricultorilor care prezintă un plan de dezvoltare.

(2) Progresele înregistrate în raport cu planul de dezvoltare prevăzut la alineatul (1) sunt evaluate după trei ani.

(3) Ajutorul se acordă sub forma unui cuantum forfetar al cărui plafon este prevăzut în anexă, pentru o perioadă de maximum cinci ani.

(4) Ajutorul se acordă pentru cererile acceptate până la 31 decembrie 2013.

Articolul 35

Grupuri de producători

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 20 litera (d) punctul (ii) se acordă pentru a facilita înfiinţarea şi funcţionarea administrativă a grupurilor de producători, create în scopurile următoare:

(a) adaptarea producţiei producătorilor care sunt membri ai acestor grupuri la exigenţele pieţei;

(b) asigurarea unei comercializări comune a produselor pe piaţă, inclusiv pregătirea pentru vânzare, centralizarea vânzărilor şi aprovizionarea cumpărătorilor cu ridicata;

(c) stabilirea unor norme comune în ceea ce priveşte informarea asupra producţiei, acordând o atenţie deosebită recoltelor şi disponibilităţii.

(2) Ajutorul se acordă sub forma unui cuantum forfetar plătit în tranşe anuale în cursul unei perioade de maximum cinci ani de la data la care grupul de producători este recunoscut. Acesta se calculează pe baza producţiei comercializate anual de către grup, până la concurenţa plafoanelor stabilite în anexă.

(3) Ajutorul se acordă grupurilor de producători recunoscute oficial până la 31 decembrie 2013 de către autoritatea competentă a statului membru în cauză.

SECŢIUNEA 2

Axa 2
Ameliorarea mediului şi a spaţiului rural

Articolul 36

Măsuri

Ajutorul prevăzut în prezenta secţiune se referă la:

(a) măsurile axate pe utilizarea durabilă a terenurilor agricole, graţie:

(i) plăţilor destinate agricultorilor din zonele montane care urmăresc să compenseze handicapurile naturale,

(ii) plăţilor destinate agricultorilor din zonele care prezintă handicapuri, altele decât zonele montane,

(iii) plăţilor Natura 2000 şi plăţilor aferente Directivei 2000/60/CE,

(iv) plăţilor agroecologice,

(v) plăţilor în favoarea bunăstării animalelor,

(vi) unui ajutor pentru investiţiile neproductive;

(b) măsurile axate pe utilizarea durabilă a terenurilor forestiere, graţie:

(i) unui ajutor pentru prima împădurire a terenurilor agricole,

(ii) unui ajutor pentru prima instalare a sistemelor agroforestiere pe terenuri agricole,

(iii) unui ajutor pentru prima împădurire a terenurilor neagricole,

(iv) plăţilor Natura 2000,

(v) plăţilor silvoecologice,

(vi) unui ajutor pentru reconstituirea potenţialului forestier şi adoptarea unor măsuri de prevenire,

(vii) unui ajutor pentru investiţiile neproductive.

Subsecţiunea 1

Condiţii aplicabile măsurilor în favoarea unei utilizări durabile a terenurilor agricole

Articolul 37

Plăţi destinate să compenseze handicapurile naturale din zonele montane şi plăţi în favoarea altor zone care prezintă handicapuri

(1) Plăţile prevăzute la articolul 36 litera (a) punctele (i) şi (ii) se acordă anual pe hectar de suprafaţă agricolă utilă (denumită în continuare "SAU") în sensul Deciziei 2000/115/CE a Comisiei din 24 noiembrie 1999 privind definiţiile caracteristicilor, lista produselor agricole, excepţiile de la definiţii, precum şi regiunile sau districtele care au legătură cu anchetele privind structura exploataţiilor agricole[1].

Acestea sunt destinate să compenseze costurile suplimentare suportate de către agricultori, precum şi pierderea de venituri generate de handicapul zonei în cauză pentru producţia agricolă.

_____

(1) JO L 38, 12.2.2000, p. 1. Decizie, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2139/2004 (JO L 369, 16.12.2004, p. 26).

---

(2) Plăţile se acordă exploatanţilor care se angajează să îşi desfăşoare activitatea agricolă în zonele delimitate în conformitate cu articolul 50 alineatele (2) şi (3) în cursul unei perioade de minimum cinci ani de la prima plată.

(3) Cuantumul plăţii se stabileşte între limitele prevăzute în anexă.

Se pot acorda plăţi mai mari decât plafonul maxim prevăzut în cazuri justificate în mod corespunzător, cu condiţia ca media tuturor plăţilor efectuate la nivelul statului membru în cauză să nu depăşească acest plafon.

(4) Plăţile sunt degresive pentru suprafeţe care depăşesc o suprafaţă minimă pe exploataţie, care urmează a fi stabilită în program.

Articolul 38

Plăţi Natura 2000 şi plăţi aferente Directivei 2000/60/CE

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 36 litera (a) punctul (iii) se acordă exploatanţilor, anual şi pe hectar de SAU, pentru a compensa în zonele în cauză costurile suportate şi pierderea de venituri generate de dezavantajele rezultate din punerea în aplicare a Directivelor 79/409/CEE, 92/43/CEE şi 2000/60/CE.

(2) Ajutorul se limitează la cuantumul maxim stabilit în anexă. Pentru plăţile aferente Directivei 2000/60/CE, normele detaliate, inclusiv cuantumul maxim al ajutorului, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2).

Articolul 39

Plăţi agroecologice

(1) Statele membre acordă ajutorul prevăzut la articolul 36 litera (a) punctul (iv) pe întreg teritoriul lor, în funcţie de nevoile specifice.

(2) Plăţile agroecologice se acordă agricultorilor care îşi asumă voluntar angajamente în favoarea agromediului. Atunci când acest lucru este justificat de realizarea obiectivelor de mediu, plăţile agroecologice pot fi acordate şi altor gestionari de terenuri.

(3) Plăţile agroecologice privesc numai angajamentele care depăşesc standardele obligatorii stabilite în conformitate cu articolele 4 şi 5 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 şi cu anexele III şi IV la regulamentul menţionat, precum şi cerinţele minime pentru îngrăşăminte şi produse fitosanitare şi celelalte cerinţe obligatorii corespunzătoare stabilite în legislaţia naţională şi indicate în program.

Aceste angajamente sunt asumate, în general, pentru o perioadă de la cinci la şapte ani. După caz şi atunci când circumstanţele justifică acest lucru, se poate stabili o perioadă mai îndelungată, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2), pentru anumite tipuri de angajamente specifice.

(4) Plăţile se acordă anual şi acoperă costurile suplimentare şi pierderea de venituri datorate angajamentelor asumate; după caz, acestea pot acoperi şi costurile induse.

După caz, beneficiarii pot fi selectaţi pe baza unor cereri de oferte, conform unor criterii care ţin seama de eficacitatea economică şi ecologică.

Ajutorul se limitează la cuantumul maxim stabilit în anexă.

(5) Se poate acorda un ajutor pentru conservarea resurselor genetice în agricultură în cadrul unor operaţiuni care nu intră sub incidenţa dispoziţiilor adoptate în temeiul alineatelor (1)-(4).

Articolul 40

Plăţi în favoarea bunăstării animalelor

(1) Plăţile în favoarea bunăstării animalelor prevăzute la articolul 36 litera (a) punctul (v) se acordă agricultorilor care îşi asumă voluntar angajamente în favoarea bunăstării animalelor.

(2) Plăţile în favoarea bunăstării animalelor privesc numai angajamentele care depăşesc standardele obligatorii stabilite în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 şi cu anexa III la regulamentul menţionat, precum şi celelalte cerinţe obligatorii corespunzătoare stabilite în legislaţia naţională şi indicate în program.

Aceste angajamente sunt asumate, în general, pentru o perioadă de cinci - şapte ani. După caz şi atunci când circumstanţele justifică acest lucru, se poate stabili o perioadă mai îndelungată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2), pentru anumite tipuri de angajamente specifice.

(3) Plăţile se acordă anual şi acoperă costurile suplimentare şi pierderea de venituri datorate angajamentelor asumate. După caz, acestea pot acoperi şi costurile induse.

Ajutorul se limitează la cuantumul maxim stabilit în anexă.

Articolul 41

Investiţii neproductive

Ajutorul prevăzut la articolul 36 litera (a) punctul (vi) se acordă pentru:

(a) investiţiile aferente realizării angajamentelor asumate în temeiul măsurii prevăzute la articolul 36 litera (a) punctul (iv) sau a altor obiective agroecologice;

(b) investiţiile în exploataţie care consolidează utilitatea publică a unei zone Natura 2000 sau a altor zone de mare valoare naturală care urmează să fie definite în program.

Subsecţiunea 2

Condiţii aplicabile măsurilor în favoarea unei utilizări durabile a terenurilor forestiere

Articolul 42

Condiţii generale

(1) Ajutorul acordat în temeiul prezentei subsecţiuni se acordă numai pentru pădurile şi suprafeţele împădurite care reprezintă proprietatea unor persoane particulare sau asociaţii ale acestora sau a unor municipalităţi sau asociaţii ale acestora. Această restricţie nu se aplică nici pădurilor tropicale şi subtropicale, nici suprafeţelor împădurite situate pe teritoriul Insulelor Azore, Madeira şi Canare, al departamentelor franceze pe peste mări şi al insulelor mici din Marea Egee în sensul Regulamentului (CEE) nr. 2019/93.

Această restricţie nu se aplică ajutorului prevăzut la articolul 36 litera (b) punctele (i), (iii), (vi) şi (vii).

(2) Măsurile propuse în temeiul prezentei subsecţiuni în zonele clasificate ca zone care prezintă un risc ridicat sau mediu de incendiu de pădure în cadrul acţiunii comunitare de protecţie a pădurilor împotriva incendiilor trebuie să fie conforme cu planurile de protecţie a pădurilor întocmite de statele membre pentru zonele menţionate.

C.T.C.E. Piatra Neamț

Articolul 43

Prima împădurire a terenurilor agricole

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 36 litera (b) punctul (i) acoperă numai unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:

(a) costurile de instalare;

(b) o primă anuală pe hectar împădurit destinată să acopere costurile de întreţinere pentru o perioadă de maximum cinci ani;

(c) o primă anuală pe hectar destinată că compenseze, pentru o perioadă de maximum cincisprezece ani, pierderile de venituri datorate împăduririi şi suportate de agricultorii sau asociaţiile de agricultori care, înainte de împădurire, cultivau terenurile respective sau de către orice alt organism de drept privat.

(2) Ajutorul pentru împădurirea terenurilor agricole care reprezintă proprietatea unor colectivităţi publice acoperă numai costurile de instalare. În cazul în care suprafaţa agricolă care urmează să fie împădurită este închiriată de către un organism de drept privat, pot fi acordate primele anuale prevăzute la alineatul (1).

(3) Ajutorul pentru împădurirea terenurilor agricole nu se acordă:

(a) agricultorilor care beneficiază de un ajutor de pensionare anticipată;

(b) pentru plantaţiile de brazi de Crăciun.

În cazul plantaţiilor de specii cu creştere rapidă cultivate pe termen scurt, ajutorul pentru împădurirea terenurilor agricole se acordă numai pentru acoperirea costurilor de instalare.

(4) Ajutorul acordat agricultorilor, persoanelor fizice sau organismelor de drept privat se limitează la cuantumurile maxime stabilite în anexă.

Articolul 44

Prima instalare a unor sisteme agroforestiere pe terenuri agricole

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 36 litera (b) punctul (ii) se acordă agricultorilor care înfiinţează sisteme agroforestiere care asociază activităţi de agricultură extensivă şi activităţi forestiere. Ajutorul acoperă costurile de instalare.

(2) Prin "sisteme agroforestiere" se înţeleg sistemele de utilizare a terenurilor care asociază silvicultura şi agricultura pe aceleaşi suprafeţe.

(3) Brazii de Crăciun şi speciile cu creştere rapidă cultivate pe termen scurt nu beneficiază de acest ajutor.

(4) Ajutorul se limitează la rata maximă stabilită în anexă.

Articolul 45

Prima împădurire a terenurilor neagricole

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 36 litera (b) punctul (iii) pentru împădurirea unor terenuri care nu pot beneficia de ajutorul prevăzut la articolul 36 litera (b) punctul (i) acoperă costurile de instalare. În cazul terenurilor agricole abandonate ajutorul acoperă, de asemenea, prima anuală prevăzută la articolul 43 alineatul (1) litera (b).

(2) Brazii de Crăciun nu beneficiază de ajutor.

(3) Atunci când un ajutor care acoperă costurile de instalare se acordă unor organisme de drept privat, acesta se limitează la rata maximă stabilită în anexă.

Articolul 46

Plăţi Natura 2000

Ajutorul prevăzut la articolul 36 litera (b) punctul (iv) se acordă, anual şi pe hectar de suprafaţă forestieră, unor persoane particulare sau unor asociaţii care au păduri în proprietate pentru a compensa costurile suportate şi pierderile de venituri suferite având în vedere restricţiile la utilizarea pădurilor şi a altor suprafeţe împădurite rezultate în urma punerii în aplicare a Directivelor 79/409/CEE şi 92/43/CEE în zona în cauză. Cuantumul ajutorului se situează între limitele prevăzute în anexă.

Articolul 47

Plăţi silvoecologice

(1) Plăţile silvoecologice prevăzute la articolul 36 litera (b) punctul (v) se acordă pe hectar de pădure beneficiarilor care îşi asumă voluntar angajamente silvoecologice. Aceste plăţi privesc numai angajamentele care depăşesc cerinţele obligatorii.

Aceste angajamente sunt asumate, în general, pentru o perioadă de cinci - şapte ani. După caz şi atunci când circumstanţele justifică acest lucru, se poate stabili o perioadă mai îndelungată pentru anumite tipuri de angajamente specifice, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2).

(2) Plăţile acoperă costurile suplimentare suportate şi pierderile de venituri suferite având în vedere angajamentele asumate. Cuantumul ajutorului se situează între limitele stabilite în anexă.

Articolul 48

Reconstituirea potenţialului forestier şi adoptarea de măsuri de prevenire

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 36 litera (b) punctul (vi) se acordă pentru reconstituirea potenţialului forestier în pădurile afectate de catastrofe naturale şi de incendii, precum şi pentru adoptarea unor măsuri adecvate de prevenire.

(2) Măsurile de prevenire a incendiilor se aplică pădurilor clasificate de către statele membre în planurile lor de protecţie a pădurilor, ca zone care prezintă un risc ridicat sau mediu de incendiu.

Articolul 49

Investiţii neproductive

Ajutorul prevăzut la articolul 36 litera (b) punctul (vii) se acordă pentru investiţiile forestiere:

(a) aferente realizării angajamentelor asumate în temeiul măsurii prevăzute la articolul 36 litera (b) punctul (v), al articolului menţionat sau a altor obiective ecologice;

(b) care consolidează utilitatea publică a pădurilor sau a suprafeţelor împădurite din zona în cauză.

Subsecţiunea 3

Delimitarea zonelor

Articolul 50

Zone care pot beneficia de plăţi

(1) Statele membre delimitează zonele care pot beneficia de plăţile prevăzute la articolul 36 litera (a) punctele (i), (ii) şi (iii) şi la articolul 36 litera (b) punctele (i), (iii), (iv) şi (vi), ţinând seama de alineatele (2)-(5).

(2) Pentru a putea beneficia de plăţile prevăzute la articolul 36 litera (a) punctul (i), zonele montane sunt caracterizate de o limitare semnificativă a posibilităţilor de utilizare a terenurilor şi de o importantă creştere a costurilor lucrărilor având în vedere:

(a) fie existenţa unor condiţii climatice foarte dificile datorate altitudinii, care se traduc printr-o perioadă de vegetaţie sensibil diminuată;

(b) fie prezenţa, la o altitudine mai mică, a unor pante abrupte pe majoritatea teritoriului care fac imposibilă mecanizarea sau necesită utilizarea unor echipamente specifice foarte costisitoare, fie o combinaţie a acestor doi factori, atunci când importanţa handicapului generat de fiecare dintre aceştia luaţi separat este mai puţin accentuată, cu condiţia ca din această combinaţie să rezulte un handicap echivalent.

Zonele situate la nord de paralela 62 şi anumite zone adiacente sunt asimilate zonelor montane.

(3) Pentru a putea beneficia de plăţile prevăzute la articolul 36 litera (a) punctul (ii), zonele, altele decât zonele montane prevăzute la alineatul (2), trebuie să fie:

(a) zone afectate de handicapuri naturale importante, în special o productivitate redusă a solurilor sau condiţii climatice dificile, în care este necesar să se menţină o agricultură extensivă pentru gestionarea terenurilor, sau

(b) zone afectate de handicapuri specifice, în care menţinerea gestionării terenurilor este necesară pentru a asigura conservarea sau ameliorarea mediului, întreţinerea spaţiului rural, conservarea potenţialului turistic sau din motive de protecţie costieră.

În ceea ce priveşte zonele afectate de handicapurile specifice prevăzute la litera (b), acestea sunt compuse din teritorii agricole omogene din punct de vedere al condiţiilor naturale de producţie, iar suprafaţa lor totală nu depăşeşte 10% din teritoriul statului membru în cauză.

(4) În cadrul programelor şi în conformitate cu dispoziţiile specifice care urmează a fi stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2), statele membre:

- confirmă delimitările existente în temeiul alineatului (2) şi al alineatului (3) litera (b) sau le modifică;

- delimitează zonele prevăzute la alineatul (3) litera (a).

(5) Zonele agricole Natura 2000 delimitate în conformitate cu Directivele 79/409/CEE şi 92/43/CEE, precum şi zonele agricole incluse în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice în temeiul Directivei 2000/60/CE pot beneficia de plăţile prevăzute la articolul 36 litera (a) punctul (iii).

(6) Zonele propice împăduririi din motive ecologice, cum ar fi protecţia împotriva eroziunii sau dezvoltarea resurselor forestiere în scopul atenuării schimbărilor climatice, pot beneficia de plăţile prevăzute la articolul 36 litera (b) punctele (i) şi (iii).

(7) Zonele forestiere Natura 2000 delimitate în conformitate cu Directivele 79/409/CEE şi 92/43/CEE pot beneficia de plăţile prevăzute la articolul 36 litera (b) punctul (iv).

(8) Zonele forestiere care prezintă un risc mediu spre ridicat de incendiu pot beneficia de plăţile prevăzute la articolul 36 litera (b) punctul (vi) privind măsurile de prevenire a incendiilor.

Subsecţiunea 4

Respectarea standardelor

Articolul 51

Reducerea sau excluderea de la beneficiul plăţilor

(1) Atunci când beneficiarii care primesc plăţi în temeiul articolului 36 litera (a) punctele (i)-(iv) şi al articolului 36 litera (b) punctele (i), (iv) şi (v) nu respectă pe întreaga exploataţie, dată fiind o acţiune sau omisiune care le este direct imputabilă, cerinţele obligatorii prevăzute la articolele 4 şi 5 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 şi la anexele III şi IV la regulamentul menţionat, cuantumul total al plăţilor care trebuie să le fie efectuate pentru anul calendaristic în cursul căruia se constată nerespectarea este redus sau anulat.

Reducerea sau anularea cuantumului plăţilor prevăzută la primul paragraf se aplică, de asemenea, atunci când beneficiarii care primesc plăţi în temeiul articolului 36 litera (a) punctul (v) nu respectă, pe întreaga exploataţie, dată fiind o acţiune sau omisiune care le este direct imputabilă, cerinţele minime pentru îngrăşămintele şi produsele fitosanitare prevăzute la articolul 39 alineatul (3).

(2) Nici o reducere sau anulare a cuantumului plăţilor prevăzute la alineatul (1), nu se aplică în perioada de graţie pentru standardele pentru care a fost acordat un termen de graţie în temeiul articolului 26 alineatul (1) litera (b).

(3) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, cerinţele obligatorii care trebuie respectate de către beneficiarii din statele membre care aplică regimul de plată unică pe suprafaţă prevăzut la articolul 143b din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sunt cele enunţate la articolul 5 precum şi la anexa IV la regulamentul menţionat.

(4) Normele detaliate privind reducerile şi excluderile se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2). În acest context, este necesar să se ţină seama de gravitatea, durata, persistenţa şi repetarea nerespectării.

(5) Alineatele (1), (2) şi (3) nu afectează dispoziţiile articolului 39 alineatul (5).

SECŢIUNEA 3

Axa 3
Calitatea vieţii în mediul rural şi diversificarea economiei rurale

Articolul 52

Măsuri

Ajutorul în temeiul prezentei secţiuni cuprinde:

(a) măsuri menite să diversifice economia rurală, în special:

(i) diversificarea spre activităţi neagricole,

(ii) ajutorul pentru înfiinţarea şi dezvoltarea microîntreprinderilor, în scopul promovării spiritului antreprenorial şi consolidării ţesutului economic,

(iii) promovarea activităţilor turistice,

(b) măsuri menite să amelioreze calitatea vieţii în mediul rural, în special:

(i) servicii de bază pentru economie şi pentru populaţia rurală,

(ii) renovarea şi dezvoltarea satelor,

(iii) conservarea şi punerea în valoare a patrimoniului rural;

(c) o măsură menită să asigure formarea şi informarea agenţilor economici din domeniile care intră sub incidenţa axei 3;

(d) o măsură privind dobândirea de competenţe şi animarea în vederea elaborării şi punerii în aplicare a unei strategii locale de dezvoltare.

Subsecţiunea 1

Condiţii aplicabile măsurilor de diversificare a economiei rurale

Articolul 53

Diversificarea spre activităţi neagricole

Beneficiarul ajutorului prevăzut la articolul 52 litera (a) punctul (i) este membru al unei gospodării agricole.

Articolul 54

Ajutorul pentru înfiinţarea şi dezvoltarea întreprinderilor

Ajutorul prevăzut la articolul 52 litera (a) punctul (ii) vizează numai microîntreprinderile, astfel cum sunt definite în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei.

Articolul 55

Promovarea activităţilor turistice

Ajutorul prevăzut la articolul 52 litera (a) punctul (iii) se referă la:

(a) infrastructurile de mici dimensiuni, cum ar fi centrele de informare, precum şi semnalizarea siturilor turistice;

(b) infrastructurile de recreere, de exemplu cele care asigură accesul la zone naturale, şi spaţiile de cazare de capacitate mică;

(c) dezvoltarea şi/sau comercializarea de servicii turistice aferente turismului rural.

Subsecţiunea 2

Condiţii aplicabile măsurilor de ameliorare a calităţi vieţii în mediul rural

Articolul 56

Servicii de bază pentru economie şi pentru populaţia rurală

Ajutorul prevăzut la articolul 52 litera (b) punctul (i) are ca obiect înfiinţarea de servicii de bază, inclusiv activităţi culturale şi de recreere, pentru un sat sau o asociaţie de sate, precum şi infrastructurile de mici dimensiuni aferente acestora.

Articolul 57

Conservarea şi punerea în valoare a patrimoniului rural

Ajutorul prevăzut la articolul 52 litera (b) punctul (iii) se referă la:

(a) elaborarea unor planuri de protecţie şi de gestionare pentru siturile Natura 2000 şi pentru alte spaţii de mare valoare naturală, acţiunile de sensibilizare ecologică şi investiţiile aferente întreţinerii, restaurării şi punerii în valoare a patrimoniului natural şi dezvoltării spaţiilor de mare valoare naturală;

(b) studii şi investiţii legate de întreţinerea, restaurarea şi punerea în valoare a patrimoniului cultural, de exemplu caracteristicile culturale ale satelor şi peisajul rural.

Subsecţiunea 3

Formare, dobândire de competenţe şi animare

Articolul 58

Formare şi informare

Cursurile de instruire sau de formare care intră sub incidenţa programelor sau a sistemelor normale de învăţământ de nivel secundar sau superior nu beneficiază de ajutorul prevăzut la articolul 52 litera (c).

Articolul 59

Dobândire de competenţe, animare şi punere în aplicare

Ajutorul prevăzut la articolul 52 litera (d) se referă la:

(a) studii asupra regiunii în cauză;

(b) acţiuni de informare privind regiunea şi strategia locală de dezvoltare;

(c) formarea persoanelor care participă la elaborarea şi la punerea în aplicare a unei strategii locale de dezvoltare;

(d) acţiuni de animare şi formare a animatorilor;

(e) punerea în aplicare, în parteneriate public-privat, altele decât cele definite la articolul 62 alineatul (1) litera (b), a strategiei locale de dezvoltare care include una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la articolul 52 literele (a), (b) şi (c).

Subsecţiunea 4

Punerea în aplicare a axei

Articolul 60

Delimitare

Atunci când o măsură care intră sub incidenţa prezentei secţiuni are ca obiect operaţiuni care ar putea, de asemenea, să beneficieze de finanţare din partea unui alt instrument de sprijin comunitar, inclusiv fondurile structurale şi Instrumentul de sprijin comunitar în domeniul pescuitului, statul membru stabileşte, în fiecare program, criteriile care permit delimitarea operaţiunilor susţinute de Feader şi a celor finanţate de un alt instrument de sprijin comunitar.

SECŢIUNEA 4

Axa 4
Leader

Articolul 61

Definiţia abordării Leader

Abordarea Leader cuprinde cel puţin următoarele elemente:

(a) strategii locale de dezvoltare pe zone, concepute pentru zone rurale clar definite la nivel subregional;

(b) parteneriate public-privat la nivel local, denumite în continuare "grupuri de acţiune locală";

(c) o abordare ascendentă cu o putere decizională pentru grupurile de acţiune locală în ceea ce priveşte elaborarea şi punerea în aplicare a unor strategii locale de dezvoltare;

(d) o concepţie şi o punere în aplicare multisectoriale ale strategiei, bazate pe interacţiunea dintre agenţii şi proiectele din diverse sectoare ale economiei locale;

(e) punerea în aplicare a unor abordări inovatoare;

(f) punerea în aplicare a unor proiecte de cooperare;

(g) interconectarea parteneriatelor locale.

Articolul 62

Grupuri de acţiune locală

(1) Abordarea dezvoltării locale bazate pe parteneriat este pusă în aplicare de grupurile de acţiune locală care îndeplinesc următoarele condiţii:

(a) trebuie să propună o strategie locală integrată de dezvoltare bazată cel puţin pe elementele prevăzute la articolul 61 literele (a)-(d) şi (g) şi trebuie să fie responsabile pentru punerea în aplicare a acesteia;

(b) trebuie să constituie fie un grup care beneficiază deja de iniţiativa Leader II[(1)] sau Leader+ [(2)] sau care corespunde abordării Leader, fie un nou grup reprezentativ de parteneri din diverse medii socio-economice prezente la nivel local pe teritoriul în cauză. La nivel decizional, partenerii economici şi sociali, precum şi alţi reprezentanţi ai societăţii civile, cum ar fi agricultorii, femeile din mediul rural, tinerii, precum şi asociaţiile acestora, trebuie să reprezinte cel puţin 50% din parteneriatul local;

_____

(1) Comunicarea Comisiei către statele membre de stabilire a orientărilor pentru subvenţiile globale sau a unor programe operaţionale integrate pentru care statele membre sunt invitate să prezinte cereri de asistenţă în cadrul unei iniţiative privind dezvoltarea rurală (Leader II) (JO C 180, 1.7.1994, p. 48).

(2) Comunicarea Comisiei către statele membre din 14 aprilie 2000 de stabilire a orientărilor pentru iniţiativa comunitară privind dezvoltarea rurală (Leader+) (JO C 139, 18.5.2000, p. 5). Comunicare astfel cum a fost modificată ultima dată prin Comunicarea Comisiei de modificare a comunicării către statele membre din 14 aprilie 2000 de stabilire a orientărilor pentru iniţiativa comunitară privind dezvoltarea rurală (Leader+) (JO C 294, 4.12.2003, p. 11).

(c) trebuie să facă dovada că au capacitatea de a defini şi de a pune în aplicare o strategie de dezvoltare pentru zona în cauză.

(2) Autoritatea de gestionare se asigură că grupurile de acţiune locală desemnează un coordonator administrativ şi financiar care are capacitatea de a administra subvenţiile publice şi de a asigura buna funcţionare a parteneriatului sau se asociază într-o structură comună constituită juridic, al cărei statut garantează buna funcţionare a parteneriatului şi capacitatea de a administra subvenţiile publice.

(3) Teritoriul care intră sub incidenţa strategiei este omogen şi reprezintă o masă critică suficientă din punct de vedere al resurselor umane, financiare şi economice pentru a susţine o strategie de dezvoltare viabilă.

(4) Grupurile de acţiune locală selectează proiectele finanţate în cadrul strategiei locale de dezvoltare. Acestea pot selecta, de asemenea, proiecte de cooperare.

Articolul 63

Măsuri

Ajutorul acordat în cadrul axei Leader are ca obiect:

(a) punerea în aplicare a strategiilor locale de dezvoltare prevăzute la articolul 62 alineatul (1) litera (a), în scopul realizării obiectivelor a cel puţin uneia dintre celelalte trei axe definite la secţiunile 1, 2 şi 3;

(b) punerea în aplicare a proiectelor de cooperare pentru realizarea obiectivelor menţionate la litera (a);

(c) funcţionarea grupului de acţiune locală, dobândirea de competenţe, precum şi acţiuni de animare pe teritoriu, prevăzute la articolul 59.

Articolul 64

Punerea în aplicare a strategiilor locale

În cazul în care operaţiunile prevăzute în cadrul strategiei locale corespund măsurilor definite de prezentul regulament pentru celelalte axe, condiţiile aferente acestora se aplică în conformitate cu secţiunile 1, 2 şi 3.

Articolul 65

Cooperare

(1) Ajutorul prevăzut la articolul 63 litera (b) se acordă pentru proiectele de cooperare interteritorială sau transnaţională.

Prin "cooperare interteritorială" se înţelege cooperarea în interiorul statului membru. Prin "cooperare transnaţională" se înţelege cooperarea dintre teritorii aparţinând mai multor state membre, precum şi cu teritorii ale unor ţări terţe.

(2) Pot beneficia de ajutor numai cheltuielile privind teritoriile situate în Comunitate.

(3) Articolul 64 se aplică, de asemenea, proiectelor de cooperare.

CAPITOLUL II

FINANŢAREA ASISTENŢEI TEHNICE

Articolul 66

Finanţarea asistenţei tehnice

(1) În conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, Feader poate finanţa, în limita a 0,25% din alocarea sa anuală, acţiuni de pregătire, monitorizare, asistenţă administrativă, evaluare şi control, la iniţiativa sau în numele Comisiei. Aceste acţiuni se realizează în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităţilor Europene[1] şi cu orice alte dispoziţii ale acestui regulament şi din normele sale de aplicare care reglementează această formă de execuţie bugetară.

_____

(1) JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

---

(2) La iniţiativa statelor membre, Feader poate finanţa, în cadrul fiecărui program de dezvoltare rurală, activităţi de pregătire, gestionare, monitorizare, evaluare, informare şi control al intervenţiilor programelor.

Aceste activităţi pot fi finanţate în limita a 4% din cuantumul total al fiecărui program.

(3) În limita stabilită la alineatul (2), se rezervă o sumă pentru înfiinţarea şi funcţionarea reţelei rurale naţionale prevăzute la articolul 68.

Statele membre care au optat pentru programele regionale pot prezenta spre aprobare un program specific privind înfiinţarea şi funcţionarea reţelei lor rurale naţionale.

Normele de aplicare privind înfiinţarea şi funcţionarea reţelei rurale naţionale se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2).

Articolul 67

Reţeaua Europeană de Dezvoltare Rurală

În conformitate cu articolul 66 alineatul (1), se înfiinţează o reţea europeană de dezvoltare rurală în scopul interconectării reţelelor naţionale, a organizaţiilor şi a administraţiilor care activează la nivel comunitar în domeniul dezvoltării rurale.

Reţeaua europeană este responsabilă cu:

(a) colectarea, analiza şi difuzarea de informaţii privind acţiunile comunitare de dezvoltare rurală;

(b) colectarea, difuzarea şi consolidarea la nivel comunitar a bunelor practici de dezvoltare rurală;

(c) furnizarea de informaţii privind evoluţia situaţiei din zone rurale din Comunitate şi din ţările terţe;

(d) organizarea de reuniuni şi seminarii la nivel comunitar pentru participanţii la dezvoltarea rurală;

(e) constituirea şi animarea unor reţele de experţi în scopul facilitării schimburilor de cunoştinţe şi pentru a susţine punerea în aplicare şi evaluarea politicii de dezvoltare rurală;

(f) sprijinirea reţelelor naţionale şi a iniţiativelor de cooperare transnaţională.

Articolul 68

Reţeaua rurală naţională

(1) Fiecare stat membru înfiinţează o reţea rurală naţională care regrupează organizaţiile şi administraţiile care lucrează în domeniul dezvoltării rurale.

(2) Cuantumul prevăzut la articolul 66 alineatul (3) primul paragraf este destinat:

(a) structurilor necesare funcţionării reţelei;

(b) unui plan de acţiune care cuprinde cel puţin inventarierea şi analiza bunelor practici transferabile, precum şi informaţiile referitoare la acest subiect, gestionarea reţelei, organizarea schimbului de experienţă şi de know-how, elaborarea unor programe de formare destinate grupurilor de acţiune locală în curs de constituire şi asistenţa tehnică pentru cooperarea interteritorială şi transnaţională.

TITLUL V

CONTRIBUŢIA FINANCIARĂ A FEADER

Articolul 69

Resursele şi repartizarea acestora

(1) Cuantumul sprijinului comunitar pentru dezvoltare rurală în temeiul prezentului regulament pentru perioada 1 ianuarie 2007 - 31 decembrie 2013, defalcarea sa anuală şi cuantumul minim care urmează a fi

alocat regiunilor care pot beneficia de obiectivul "convergenţă" sunt stabilite de către Consiliu, hotărând cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei, în conformitate cu perspectivele financiare pentru perioada 2007-2013 şi cu Acordul interinstituţional privind disciplina bugetară şi ameliorarea procedurii bugetare pentru aceeaşi perioadă.

(2) 0,25% din resursele prevăzute la alineatul (1) sunt destinate asistenţei tehnice pentru Comisie în conformitate cu articolul 66 alineatul (1).

(3) În vederea programării şi a includerii ulterioare a acestora în bugetul general al Comunităţilor Europene, cuantumurile prevăzute la alineatul (1) se indexează cu 2% pe an.

(4) Comisia efectuează o defalcare anuală pe stat membru, a cuantumurilor prevăzute la alineatul (1), după deducerea cuantumului prevăzut la alineatul (2) şi luând în considerare:

(a) cuantumurile rezervate regiunilor care pot beneficia de obiectivul "convergenţă";

(b) rezultatele anterioare, şi

(c) situaţiile şi nevoile specifice pe baza unor criterii obiective.

(5) În plus faţă de cuantumurile prevăzute la alineatul (4), statele membre iau în considerare, în scopul programării, cuantumurile rezultate din modulare, în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005.

(6) Comisia se asigură că totalul alocaţiilor anuale ale Feader, provenite din FEOGA, secţiunea "Orientare", pentru fiecare stat membru, în conformitate cu prezentul regulament şi provenite din FEDER, FC şi FSE în conformitate cu legislaţia comunitară de stabilire a dispoziţiilor generale care reglementează aceste fonduri pentru perioada 1 ianuarie 2007 - 31 decembrie 2013, inclusiv contribuţia FEDER în conformitate cu legislaţia comunitară care reglementează Instrumentul European de Vecinătate, provenite din Instrumentul de Preaderare în conformitate cu legislaţia comunitară care reglementează acest instrument, precum şi cele provenite din partea Instrumentului financiar de orientare în domeniul pescuitului care contribuie la obiectivul "convergenţă", nu depăşeşte 4% din PIB-ul naţional al statului membru, astfel cum este estimat în momentul adoptării Acordului interinstituţional privind disciplina bugetară şi ameliorarea procedurii bugetare.

Articolul 70

Contribuţia financiară

(1) Decizia de adoptare a unui program de dezvoltare rurală stabileşte contribuţia maximă a Feader pentru fiecare axă în cadrul unor limite de flexibilitate care trebuie definite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2). Decizia identifică, în mod clar, după caz, creditele alocate regiunilor care pot beneficia de obiectivul "convergenţă".

(2) Contribuţia Feader se calculează în raport cu cheltuielile publice eligibile.

(3) Rata contribuţiei Feader se stabileşte pentru fiecare axă.

(a) Pentru axa 1 privind competitivitatea şi axa 3 privind diversificarea şi calitatea vieţii, precum şi pentru asistenţa tehnică prevăzută la articolul 66 alineatul (2), rata se stabileşte până la următoarele plafoane:

(i) 75% din cheltuielile publice eligibile în regiunile care pot beneficia de obiectivul "convergenţă";

(ii) 50% din cheltuielile publice eligibile în celelalte regiuni.

(b) Pentru axa 2 (ameliorarea mediului şi a spaţiului rural) şi axa 4 (Leader), rata se stabileşte până la următoarele plafoane:

(i) 80% din cheltuielile publice eligibile în regiunile care pot beneficia de obiectivul "convergenţă";

(ii) 55% din cheltuielile publice eligibile în celelalte regiuni.

Rata minimă a contribuţiei Feader la nivel de axă este de 20%.

(4) Fără a aduce atingere plafoanelor prevăzute la alineatul (3), rata contribuţiei Feader poate fi majorată până la 85% pentru programele din regiunile ultraperiferice şi din insulele mici din Marea Egee în sensul Regulamentului (CEE) nr. 2019/93.

(5) Atunci când statele membre optează pentru un program specific, în conformitate cu articolul 66 alineatul (3) al doilea paragraf, plafonul aplicabil contribuţiei Feader este de 50% din cheltuielile publice eligibile.

(6) Acţiunile finanţate în cadrul asistenţei tehnice la iniţiativa sau în contul Comisiei pot fi finanţate până la 100%.

(7) O cheltuială cofinanţată de Feader nu poate fi cofinanţată prin intermediul unei contribuţii din fondurile structurale, din Fondul de coeziune sau dintr-un alt instrument financiar comunitar.

Aceasta poate fi cofinanţată numai în cadrul unei singure axe a programului de dezvoltare rurală. Atunci când o operaţiune intră sub incidenţa unor măsuri angajate în cadrul mai multor axe, cheltuiala se impută axei preponderente.

(8) Pentru ajutoarele acordate întreprinderilor, cuantumurile cheltuielilor publice respectă plafoanele stabilite pentru ajutorul de stat, cu excepţia cazului în care prezentul regulament prevede altfel.

Articolul 71

Eligibilitatea cheltuielilor

(1) Fără a aduce atingere dispoziţiilor articolului 39 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, o cheltuială este eligibilă pentru contribuţia Feader în cazul în care ajutorul aferent este plătit efectiv de organismul plătitor între 1 ianuarie 2007 şi 31 decembrie 2015. Operaţiunile cofinanţate nu ar trebui finalizate înainte de începutul perioadei de eligibilitate.

O nouă cheltuială, introdusă în momentul revizuirii unui program, prevăzută la articolul 19 este eligibilă începând de la data primirii cererii de modificare a programului de către Comisie.

(2) Cheltuielile sunt eligibile pentru contribuţia Feader numai în cazul în care sunt efectuate pentru operaţiuni decise de autoritatea de gestionare a programului în cauză sau sub responsabilitatea acestuia, conform criteriilor de selecţie stabilite de organul competent.

(3) Normele de eligibilitate a cheltuielilor se stabilesc la nivel naţional sub rezerva condiţiilor specifice stabilite în temeiul prezentului regulament pentru anumite măsuri de dezvoltare rurală.

Următoarele costuri sunt excluse de la cofinanţarea Feader:

(a) TVA, cu excepţia TVA nerecuperabile, în cazul în care aceasta este în mod real şi definitiv suportată de către beneficiari, alţii decât persoanele neplătitoare de impozit prevăzute la articolul 4 alineatul (5) primul paragraf din a şasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri - sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: bază unitară de stabilire[1];

---

(1) JO L 145, 13.6.1977, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/66/CE (JO L 168, 1.5.2004, p. 35).

(b) dobânzi debitoare, fără a aduce atingere alineatului (5);

(c) achiziţionarea de teren pentru o sumă mai mare de 10% din cheltuielile totale eligibile ale operaţiunii în cauză. În cazuri excepţionale şi justificate corespunzător, se poate stabili un procentaj mai ridicat pentru operaţiunile privind protecţia mediului.

(4) Alineatele (1)-(3) nu se aplică articolului 66 alineatul (1).

(5) Fără a aduce atingere alineatului (3) litera (b), contribuţia Feader poate lua o altă formă decât forma de ajutor direct nerambursabil. Normele detaliate în această privinţă se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2).

Articolul 72

Perenitatea operaţiunilor privind investiţiile

(1) Fără a aduce atingere normelor privind libertatea de stabilire şi libertatea de a presta servicii în sensul articolelor 43-49 din tratat, statul membru se asigură că contribuţia Feader nu rămâne blocată într-o operaţiune de investiţii cofinanţată decât în cazul în care această operaţiune nu suferă, în termen de cinci ani de la data deciziei de finanţare de către autoritatea de gestionare, nici o modificare importantă:

(a) care îi afectează natura sau condiţiile de punere în aplicare sau creează un avantaj nejustificat unei întreprinderi sau unei colectivităţi publice;

(b) care rezultă fie dintr-o modificare a naturii proprietăţii unei infrastructuri, fie din încetarea sau delocalizarea unei activităţi productive.

(2) Sumele plătite în mod nejustificat se recuperează în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005.

TITLUL VI

GESTIONARE, CONTROL ŞI INFORMARE

CAPITOLUL I

GESTIONARE ŞI CONTROL

Articolul 73

Responsabilităţi ale Comisiei

Pentru a asigura, în cadrul gestionării partajate, o bună gestionare financiară în conformitate cu articolul 274 din Tratatul CE, Comisia pune în practică acţiunile şi controalele prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005.

Articolul 74

Responsabilităţi ale statelor membre

(1) Statele membre adoptă toate actele cu putere de lege şi actele administrative în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 pentru a asigura o protecţie eficientă a intereselor financiare ale Comunităţii.

(2) Statele membre desemnează, pentru fiecare program de dezvoltare rurală, următoarele autorităţi:

(a) autoritatea de gestionare, care poate fi un organism public sau privat, naţional sau regional, sau statul membru care exercită el însuşi această funcţie, şi care este responsabilă cu gestionarea programului în cauză;

(b) organismul plătitor în sensul articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005;

(c) organismul de certificare în sensul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005.

(3) Statele membre se asigură că, pentru fiecare program de dezvoltare rurală, a fost creat sistemul necesar de gestionare şi control, atribuind şi separând în mod clar funcţiile respective ale autorităţii de gestionare şi ale celorlalte organisme. Statele membre sunt responsabile cu funcţionarea eficientă a sistemelor pe toată durata punerii în aplicare a programului.

(4) Statele membre efectuează controale în conformitate cu normele detaliate de punere în aplicare, care sunt definite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2) şi care determină, în special, tipul şi intensitatea controalelor în funcţie de natura diferitelor măsuri de dezvoltare rurală.

Articolul 75

Autoritatea de gestionare

(1) Autoritatea de gestionare este responsabilă cu gestionarea şi punerea în aplicare eficientă, efectivă şi corectă a programului şi este responsabilă, în special:

(a) să se asigure că operaţiunile sunt selectate pentru finanţare în conformitate cu criteriile aplicabile programului de dezvoltare rurală;

(b) să garanteze înregistrarea şi stocarea informaţiilor statistice privind punerea în aplicare într-un sistem informatic, într-o formă adecvată în scopul monitorizării şi evaluării;

(c) să se asigure că beneficiarii şi celelalte organisme participante la punerea în aplicare a operaţiunilor:

(i) sunt informate de obligaţiile ce le revin ca urmare a acordării ajutorului şi utilizează fie un sistem separat de contabilitate, fie o codificare contabilă adecvată pentru toate tranzacţiile aferente operaţiunii;

(ii) cunosc cerinţele privind transmiterea datelor către autoritatea de gestionare şi înregistrarea rezultatelor;

(d) să se asigure că evaluările programelor sunt realizate în termenele prevăzute de prezentul regulament şi în conformitate cu cadrul comun de monitorizare şi evaluare şi că acestea sunt transmise autorităţilor naţionale în cauză, precum şi Comisiei;

(e) să conducă activităţile comitetului de monitorizare şi să-i transmită acestuia documentele care să îi permită o monitorizare a punerii în aplicare a programului în lumina obiectivelor sale specifice;

(f) să asigure respectarea obligaţiilor în ceea ce priveşte publicitatea, prevăzute la articolul 76;

(g) să întocmească raportul anual privind progresul realizat şi, după aprobarea acestuia de către comitetul de monitorizare, să îl prezinte Comisiei;

(h) să garanteze faptul că organismul plătitor primeşte toate informaţiile necesare, în special în ceea ce priveşte procedurile aplicate şi controalele efectuate în raport cu operaţiunile selectate pentru finanţare, înainte ca plăţile să fie autorizate.

(2) Atunci când o parte dintre sarcinile sale este delegată unui alt organism, autoritatea de gestionare păstrează întreaga responsabilitate în ceea ce priveşte eficienţa şi corectitudinea gestionării şi realizării sarcinilor în cauză.

CAPITOLUL II

INFORMARE ŞI PUBLICITATE

Articolul 76

Informare şi publicitate

(1) Statele membre sunt responsabile cu informarea şi publicitatea privind planurile strategice naţionale, programele de dezvoltare rurală şi contribuţia comunitară.

Informarea este destinată marelui public. Aceasta pune în valoare rolul Comunităţii şi garantează transparenţa intervenţiei Feader.

(2) Autoritatea de gestionare a programului este responsabilă cu publicitatea acestuia şi trebuie să informeze:

(a) potenţialii beneficiari, organizaţiile profesionale, partenerii economici şi sociali, organismele care activează în favoarea egalităţii dintre bărbaţi şi femei, precum şi organizaţiile neguvernamentale în cauză, inclusiv organizaţiile ecologice, cu privire la posibilităţile oferite de program şi la modalităţile de acces la fondurile acestuia;

(b) beneficiarii cuantumului cofinanţării comunitare;

(c) marele public cu privire la rolul jucat de Comunitate în favoarea programelor şi la rezultatele acestora.

TITLUL VII

MONITORIZARE ŞI EVALUARE

CAPITOLUL I

MONITORIZARE

Articolul 77

Comitet de monitorizare

(1) Pentru fiecare program de dezvoltare rurală se constituie un comitet de monitorizare, într-un termen de maximum trei luni de la data deciziei de aprobare a programului.

Fiecare comitet de monitorizare îşi stabileşte regulamentul de procedură în cadrul instituţional, juridic şi financiar al statului membru în cauză şi îl adoptă în acord cu autoritatea de gestionare, pentru a-şi exercita misiunile în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Fiecare comitet de monitorizare este prezidat de un reprezentant al statului membru sau al autorităţii de gestionare.

Componenţa sa este hotărâtă de statul membru şi include partenerii prevăzuţi la articolul 6 alineatul (1).

Reprezentanţii Comisiei pot participa, din proprie iniţiativă şi cu titlu consultativ, la lucrările comitetului de monitorizare.

(3) Statele membre care au optat pentru programe regionale pot înfiinţa un comitet naţional de monitorizare, responsabil cu coordonarea punerii în aplicare a programelor în cauză în raport cu strategia naţională şi cu utilizarea resurselor financiare.

Articolul 78

Responsabilităţile comitetului de monitorizare

Comitetul de monitorizare se asigură de eficienţa punerii în aplicare a programului de dezvoltare rurală. În acest scop, comitetul de monitorizare:

(a) este consultat, în termen de patru luni de la data deciziei de aprobare a programului, în ceea ce priveşte criteriile de selecţie a operaţiunilor finanţate şi revizuieşte criteriile de selecţie în funcţie de nevoile programării;

(b) evaluează periodic progresele realizate pentru îndeplinirea obiectivelor specifice ale programului pe baza documentelor prezentate de autoritatea de gestionare;

(c) examinează rezultatele punerii în aplicare, în special realizarea obiectivelor stabilite pentru fiecare axă, precum şi evaluările in itinere;

(d) examinează şi aprobă raportul anual de execuţie şi ultimul raport de execuţie înainte de a fi trimise Comisiei;

(e) poate propune autorităţii de gestionare orice adaptare sau revizuire a programului care să permită realizarea obiectivelor Feader definite la articolul 4 sau ameliorarea gestionării sale, inclusiv a gestionării financiare;

(f) examinează şi aprobă orice propunere de modificare a conţinutului deciziei Comisiei privind contribuţia Feader.

Articolul 79

Proceduri de monitorizare

(1) Autoritatea de gestionare şi comitetul de monitorizare controlează calitatea punerii în aplicare a programului.

(2) Autoritatea de gestionare şi comitetul de monitorizare asigură monitorizarea fiecărui program de dezvoltare rurală prin intermediul unor indicatori financiari, de realizare şi de rezultat.

Articolul 80

Cadrul comun de monitorizare şi evaluare

Cadrul comun de monitorizare şi evaluare este elaborat de Comisie şi de statele membre şi se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2). Acest cadru defineşte un număr limitat de indicatori comuni aplicabili fiecărui program.

Articolul 81

Indicatori

(1) Progresul, eficienţa şi eficacitatea programelor de dezvoltare rurală în raport cu obiectivele acestora se măsoară prin intermediul unor indicatori privind situaţia iniţială, precum şi execuţia financiară, realizarea, rezultatele şi impactul programelor.

(2) Fiecare program de dezvoltare rurală defineşte un număr limitat de indicatori suplimentari specifici programului.

(3) Atunci când natura ajutorului permite acest lucru, datele privind indicatorii sunt defalcate în funcţie de sexul şi vârsta beneficiarilor.

Articolul 82

Raport anual de execuţie

(1) Pentru prima dată în 2008 şi până la data de 30 iunie a fiecărui an, autoritatea de gestionare transmite Comisiei un raport anual de execuţie privind punerea în aplicare a programului. Autoritatea de gestionare transmite Comisiei un ultim raport de execuţie la 30 iunie 2016.

(2) Fiecare raport anual de execuţie conţine următoarele elemente:

(a) orice modificare a condiţiilor generale care au un impact direct asupra condiţiilor de punere în aplicare a programului, precum şi orice schimbare a politicilor comunitare şi naţionale care au repercusiuni asupra coerenţei dintre intervenţia Feader şi cea a altor instrumente financiare;

(b) progresul programului în raport cu obiectivele stabilite pe baza indicatorilor de realizare şi de rezultat;

(c) execuţia financiară a programului prezentând, pentru fiecare măsură, lista cu sumele plătite beneficiarilor; în cazul în care programul acoperă regiuni care pot beneficia de obiectivul "convergenţă", cheltuielile aferente trebuie indicate separat;

(d) un rezumat al activităţilor de evaluare în curs, în conformitate cu articolul 86 alineatul (3);

(e) dispoziţiile adoptate de autoritatea de gestionare şi de comitetul de monitorizare pentru a asigura calitatea şi eficienţa punerii în aplicare a programului, în special:

(i) acţiunile de monitorizare şi de evaluare,

(ii) o sinteză a problemelor importante întâlnite în gestionarea programului, precum şi orice măsură eventual adoptată, inclusiv răspunsurile la observaţiile făcute în temeiul articolului 83,

(iii) utilizarea asistenţei tehnice,

(iv) dispoziţiile adoptate pentru a asigura publicitatea programului în conformitate cu articolul 76;

(f) o declaraţie privind respectarea politicilor comunitare în cadrul ajutorului, inclusiv evidenţierea problemelor întâlnite şi măsurile adoptate pentru soluţionarea acestora;

(g) după caz, reutilizarea ajutoarelor recuperate în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005.

(3) Raportul este considerat admisibil în sensul aplicării articolului 26 din Regulamentul (CE) nr. 1290 /2005 în cazul în care acesta conţine toate elementele enumerate la alineatul (2) şi permite evaluarea punerii în aplicare a programului.

Comisia are la dispoziţie două luni pentru a se pronunţa asupra raportului anual de execuţie, după transmiterea acestuia de către autoritatea de gestionare. Acest termen se prelungeşte la cinci luni pentru ultimul raport al programului. În cazul în care Comisia nu răspunde în termenul stabilit, raportul este considerat acceptat.

(4) Normele de elaborare a rapoartelor anuale de execuţie privind programele specifice puse în aplicare în conformitate cu articolul 66 alineatul (3) sunt definite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2).

Articolul 83

Examinarea anuală a programelor

(1) În fiecare an, cu ocazia prezentării raportului anual de execuţie, Comisia şi autoritatea de gestionare examinează principalele rezultate din anul anterior, în conformitate cu procedurile care urmează a fi definite în acord cu statul membru şi cu autoritatea de gestionare în cauză.

(2) În urma acestei examinări, Comisia poate adresa observaţii statului membru şi autorităţii de gestionare, care informează comitetul de monitorizare cu privire la aceasta. Statul membru informează Comisia cu privire la măsurile luate ca urmare a acestor observaţii.

CAPITOLUL II

EVALUARE

Articolul 84

Dispoziţii generale

(1) Politica şi programele de dezvoltare rurală fac obiectul unor evaluări ex ante, intermediare şi ex post, în conformitate cu dispoziţiile articolelor 85, 86 şi 87.

(2) Evaluările urmăresc creşterea calităţii, a eficienţei şi a eficacităţii punerii în aplicare a programelor de dezvoltare rurală. Acestea evaluează impactul programelor având în vedere orientările strategice ale Comunităţii prevăzute la articolul 9 şi problemele de dezvoltare rurală specifice statelor membre şi regiunilor în cauză, luând în considerare cerinţele dezvoltării durabile, impactul de mediu şi dispoziţiile legislaţiei comunitare pertinente.

(3) Activităţile de evaluare sunt organizate, după caz, sub responsabilitatea statelor membre sau a Comisiei.

(4) Evaluările prevăzute la alineatul (1) sunt efectuate de evaluatori independenţi. Rezultatele sunt puse la dispoziţie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European şi al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului şi ale Comisiei[1].

_____

(1) JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

---

(5) Statele membre asigură mijloacele umane şi financiare necesare pentru a efectua evaluările, organizează producţia şi colectarea datelor necesare şi utilizează diferitele elemente furnizate de sistemul de monitorizare.

(6) La iniţiativa Comisiei, în cadrul prevăzut la articolul 80, statele membre şi Comisia convin asupra metodelor şi standardelor care trebuie aplicate evaluărilor.

Articolul 85

Evaluarea ex ante

(1) Evaluarea ex ante face parte din procedura de elaborare a fiecărui program de dezvoltare rurală şi urmăreşte optimizarea alocării resurselor bugetare şi ameliorarea calităţii programării. Aceasta defineşte şi evaluează nevoile pe termen mediu şi lung, obiectivele de îndeplinit, rezultatele aşteptate, obiectivele cuantificate, în special din punctul de vedere al impactului în raport cu situaţia iniţială, valoarea adăugată

comunitară, luarea în calcul a priorităţilor Comunuităţii, învăţămintele trase din programarea anterioară, precum şi calitatea dispozitivelor de punere în aplicare, de monitorizare, de evaluare şi de gestionare financiară.

(2) Evaluarea ex ante se realizează sub responsabilitatea statului membru.

Articolul 86

Evaluarea intermediară şi ex post

(1) Statele membre stabilesc un sistem de evaluare in itinere pentru fiecare program de dezvoltare rurală.

(2) Autoritatea de gestionare a programului şi comitetul de monitorizare utilizează evaluarea in itinere pentru:

(a) examinarea progresului programului în raport cu obiectivele sale, prin intermediul unor indicatori de rezultat şi, după caz, de impact;

(b) ameliorarea calităţii programelor şi punerea în aplicare a acestora;

(c) examinarea propunerilor de modificare semnificativă a programelor;

(d) pregătirea evaluării intermediare şi a evaluării ex post.

(3) Începând cu 2008, autoritatea de gestionare prezintă anual comitetului de monitorizare un raport privind activităţile de evaluare in itinere. Raportul anual de execuţie prevăzut la articolul 82 include un rezumat al acestor activităţi.

(4) În 2010, evaluarea in itinere ia forma unui raport distinct de evaluare intermediară. Aceasta propune măsuri de ameliorare a calităţii programelor şi a punerii lor în aplicare.

La iniţiativa Comisiei se întocmeşte o sinteză a rapoartelor de evaluare intermediară.

(5) În 2015, evaluarea in itinere ia forma unui raport distinct de evaluare ex post.

(6) Evaluările intermediare şi ex post analizează gradul de utilizare a resurselor, eficacitatea şi eficienţa programării Feader, consecinţele sale socio-economice, precum şi impactul său asupra priorităţilor Comunităţii. Acestea reglementează obiectivele programului şi urmăresc să tragă învăţăminte privind politica de dezvoltare rurală. Acestea identifică factorii care au contribuit la succesul sau la eşecul punerii în aplicare a programelor, inclusiv din punctul de vedere al durabilităţii, şi definesc bunele practici.

(7) Evaluarea in itinere este organizată la iniţiativa şi sub responsabilitatea autorităţii de gestionare în colaborare cu Comisia. Aceasta este organizată pe o bază multianuală şi acoperă perioada 2007-2015.

(8) Comisia organizează, din proprie iniţiativă, acţiuni de formare, schimburi de bune practici şi de informaţii pentru evaluatorii in itinere, experţii din statele membre şi membrii comitetelor de monitorizare, precum şi evaluări tematice şi de sinteză.

Articolul 87

Sinteza evaluărilor ex post

(1) Sub responsabilitatea Comisiei, se întocmeşte o sinteză a evaluărilor ex post, în colaborare cu statul membru şi cu autoritatea de gestionare, care asigură colectarea datelor necesare pentru realizarea sa.

(2) Sinteza evaluărilor ex post trebuie finalizată până la 31 decembrie 2016.

TITLUL VIII

AJUTOARE DE STAT

Articolul 88

Aplicarea normelor privind ajutoarele de stat

(1) Cu excepţia cazului în care prezentul titlu prevede altfel, articolele 87, 88 şi 89 din tratat se aplică sprijinului în favoarea dezvoltării rurale acordat de statele membre.

Cu toate acestea, articolele 87, 88 şi 89 din tratat nu se aplică contribuţiilor financiare aduse de statele membre în completarea sprijinului comunitar în favoarea dezvoltării rurale în temeiul articolului 36 din tratat, în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Ajutoarele pentru modernizarea exploataţiilor agricole care depăşesc procentajele prevăzute în anexă în ceea ce priveşte articolul 26 alineatul (2) sunt interzise. Această interdicţie nu se aplică ajutoarelor destinate:

(a) investiţiilor realizate în special în interes public şi privind conservarea peisajelor tradiţionale modelate de activităţile agricole şi forestiere sau mutarea clădirilor unei exploataţii;

(b) investiţiilor în domeniul protecţiei şi ameliorării mediului;

(c) investiţiilor care urmăresc ameliorarea condiţiilor de igienă şi de bunăstare a animalelor şi a celor privind securitatea la locul de muncă.

(3) Ajutoarele de stat acordate agricultorilor pentru a compensa handicapurile naturale din zone montane şi din alte zone cu handicap sunt interzise în cazul în care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la articolul 37. Cu toate acestea, în cazuri justificate în mod corespunzător, se pot acorda ajutoare suplimentare care depăşesc cuantumurile stabilite în conformitate cu alineatul (3) din articolul menţionat anterior.

(4) Ajutoarele de stat care sunt destinate sprijinirii agricultorilor care îşi asumă angajamente agroecologice sau angajamente în domeniul bunăstării animalelor şi care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la articolele 39 şi, respectiv, 40 sunt interzise. Cu toate acestea, în cazuri justificate în mod corespunzător, se pot acorda ajutoare suplimentare care depăşesc cuantumurile maxime prevăzute în anexă, în ceea ce priveşte articolul 39 alineatul (4) şi articolul 40 alineatul (3). În cazuri excepţionale, justificate în mod corespunzător, se pot acorda derogări de la durata minimă a angajamentelor prevăzute la articolul 39 alineatul (3) şi la articolul 40 alineatul (2).

(5) Ajutoarele de stat destinate sprijinirii agricultorilor care se adaptează la standardele obligatorii bazate pe legislaţia comunitară din domeniul protecţiei mediului, al sănătăţii publice, al sănătăţii animalelor şi plantelor, al bunăstării animalelor şi al securităţii la locul de muncă care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la articolul 31 sunt interzise. Cu toate acestea, se pot acorda ajutoare suplimentare care depăşesc plafoanele stabilite în conformitate cu dispoziţiile articolului menţionat pentru a ajuta agricultorii să respecte legislaţia naţională care depăşeşte standardele comunitare.

(6) În absenţa legislaţiei comunitare, ajutoarele de stat destinate să sprijine agricultorii care se adaptează la standardele obligatorii bazate pe legislaţia naţională din domeniul protecţiei mediului, al sănătăţii publice, al sănătăţii animalelor şi plantelor, al bunăstării animalelor şi al securităţii la locul de muncă care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la articolul 31 sunt interzise. Cu toate acestea, se pot acorda ajutoare suplimentare care depăşesc plafoanele prevăzute în anexă în ceea ce priveşte articolul 31 alineatul (2), în cazul în care sunt justificate în temeiul articolului 31.

Articolul 89

Finanţare naţională suplimentară

Ajutorul de stat menit să acorde o finanţare suplimentară pentru dezvoltarea rurală care beneficiază de sprijin comunitar este notificat de statele membre şi aprobat de către Comisie în conformitate cu prezentul regulament, ca parte integrantă a programării prevăzute la articolul 16. Prima teză din articolul 88 alineatul (3) din tratat nu se aplică ajutorului astfel notificat.

TITLUL IX

DISPOZIŢII TRANZITORII ŞI FINALE

Articolul 90

Comitet

(1) Comisia este asistată de un Comitet pentru dezvoltare rurală, denumit în continuare "comitetul".

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 şi 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE este de o lună.

(3) Comitetul îşi stabileşte regulamentul de procedură.

Articolul 91

Norme de aplicare

În plus faţă de măsurile prevăzute de dispoziţiile specifice din prezentul regulament, normele de aplicare a prezentului regulament se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2). Acestea includ, în special:

(a) prezentarea propunerilor de programe de dezvoltare rurală;

(b) condiţiile aplicabile măsurilor de dezvoltare rurală.

Articolul 92

Dispoziţii tranzitorii

(1) În cazul în care sunt necesare măsuri specifice pentru a facilita tranziţia de la regimul în vigoare la cel instituit prin prezentul regulament, acestea se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 90 alineatul (2).

(2) Aceste măsuri se adoptă în special pentru a include în regimul de sprijin în favoarea dezvoltării rurale instituit prin prezentul regulament acţiunile existente de sprijin comunitar aprobate de Comisie în cadrul FEOGA, secţiunea "Orientare" sau "Garantare" pentru o perioadă care se încheie după 1 ianuarie 2007, precum şi pentru a reglementa evaluările ex post ale programelor pentru perioada 2000-2006.

Articolul 93

Abrogare

(1) Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 se abrogă de la 1 ianuarie 2007, cu excepţia articolului 13 litera (a), a articolului 14 alineatul (1), a articolului 14 alineatul (2) primele două liniuţe, a articolului 15, a articolelor 17-20, a articolului 51 alineatul (3) şi a articolului 55 alineatul (4) şi a părţii din anexa I care precizează cuantumurile stabilite în temeiul articolului 15 alineatul (3). Aceste dispoziţii se abrogă de la 1 ianuarie 2010, sub rezerva unui act al Consiliului adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 37 din tratat.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament. Regulamentul abrogat se aplică în continuare acţiunilor pe care Comisia le aprobă în temeiul regulamentului menţionat înainte de 1 ianuarie 2007.

(2) Directivele şi deciziile Consiliului de stabilire sau de modificare a listelor cu zonele defavorizate adoptate în temeiul articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 950/97 se abrogă de la 1 ianuarie 2010, sub rezerva unui act al Consiliului adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 37 din tratat.

Articolul 94

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Acesta se aplică sprijinului comunitar pentru perioada de programare care începe la 1 ianuarie 2007. Cu toate acestea, nu se aplică înainte de intrarea în vigoare a legislaţiei comunitare de stabilire a dispoziţiilor generale privind FEDER, FSE şi FC pentru perioada 1 ianuarie 200731 decembrie 2013, cu excepţia articolelor 9, 90, 91 şi 92 care se aplică de la intrarea în vigoarea a prezentului regulament.

Fără a aduce atingere celui de-al doilea paragraf, articolul 37, articolul 50 alineatele (2)-(4) şi articolul 88 alineatul (3) se aplică de la 1 ianuarie 2010, sub rezerva unui act al Consiliului adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 37 din tratat.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale şi se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 septembrie 2005.

Pentru Consiliu
Preşedintele
M. BECKETT

ANEXĂ

TABELUL CUANTUMURILOR ŞI RATELOR DE SPRIJIN

Articol	Obiect	EUR sau rată	
22 alineatul (2)	Ajutor de instalare*	55 000	
23 alineatul (6)	Pensionare anticipată	18 000	Pe cedent şi pe an
		180 000	Cuantum total pe cedent
		4 000	Pe lucrător şi pe an
		40 000	Cuantum total pe lucrător
24 alineatul (2)	Servicii de consiliere	80%	Din costul eligibil pe serviciu de consiliere
		1 500	Cuantum eligibil maxim
26 alineatul (2)	Intensitatea ajutorului pentru modernizarea exploataţiilor agricole	60%	Din cuantumul investiţiilor eligibile realizate de tineri agricultori în zonele prevăzute la articolul 36 litera (a) punctele (i), (ii) şi (iii)
		50%	Din cuantumul investiţiilor eligibile realizate de alţi agricultori în zonele prevăzute la articolul 36 litera (a) punctele (i), (ii) şi (iii)
		50%	Din cuantumul investiţiilor eligibile realizate de tineri

			agricultori în celelalte zone
		40%	Din cuantumul investiţiilor eligibile realizate de alţi
			agricultori în celelalte zone
		75%	Din cuantumul investiţiilor eligibile în regiunile
			ultraperiferice şi în insulele din Marea Egee în sensul
			Regulamentului (CEE) nr. 2019/93
		75%	Din cuantumul investiţiilor în statele membre care au aderat
			la Comunitate la 1 mai 2004 în sensul punerii în aplicare a
			Directivei 91/676/CEE1 în termen de maximum patru ani de la
			data aderării în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) şi
			articolul 5 alineatul (1) din directiva menţionată.
27 alineatul (3)	Intensitatea ajutorului pentru creşterea valorii economice a pădurilor	60%**	Din cuantumul investiţiilor eligibile în zonele prevăzute la articolul 36 litera (a) punctele (i), (ii) şi (iii)
		50%	Din cuantumul investiţiilor eligibile în celelalte zone
		85%**	Din cuantumul investiţiilor eligibile în regiunile
			ultraperiferice
28 alineatul (2)	Intensitatea ajutorului pentru creşterea valorii adăugate a produselor agricole şi forestiere	50%	Din cuantumul investiţiilor eligibile în regiunile care intră sub incidenţa obiectivului "convergenţă"
		40%	Din cuantumul investiţiilor eligibile în celelalte regiuni
		75%	Din cuantumul investiţiilor eligibile în regiunile
			ultraperiferice
		65%	Din cuantumul investiţiilor eligibile în insulele din Marea
			Egee în sensul Regulamentului (CEE) nr. 2019/93
31 alineatul (2)	Cuantumul maxim al sprijinului pentru respectarea standardelor	10 000	Pe exploataţie
32 alineatul (2)	Cuantumul maxim al sprijinului pentru participarea la sisteme de calitate alimentară	3 000	Pe exploataţie
33	Intensitatea ajutorului pentru activităţile de informare şi de promovare	70%	Din costul eligibil al acţiunii
34 alineatul (3)	Cuantumul maxim pentru exploataţiile agricole de semisubzistenţă	1 500	Pe exploataţie agricolă/an
35 alineatul (2)	Grupuri de producători: plafon exprimat în procentaj din producţia comercializată în cursul primilor cinci ani de la recunoaştere fără a depăşi, în ceea ce priveşte fiecare dintre primii cinci ani suma maximă de:	5%, 5%, 4%, 3%, şi 2%***	Pentru 1-ul, al 2-lea, al 3-lea, al 4-lea şi, respectiv, al 5-lea an pentru producţia comercializată până la 1 000 000 EUR
		2,5%, 2,5%, 2,0%, 1,5% şi 1,5%	Pentru 1-ul, al 2-lea, al 3-lea, al 4-lea şi, respectiv, al 5-lea an pentru producţia comercializată care depăşeşte 1 000 000 EUR
		100 000	Pentru 1-ul an
		100 000	Pentru al 2-lea an
		80 000	Pentru al 3-lea an
		60 000	Pentru al 4-lea an
		50 000	Pentru al 5-lea an
37 alineatul (3)	Plata minimă pentru zonele cu handicap	25	Pe hectar de SAU
	Plata maximă pentru zonele cu handicap din regiunile	250	Pe hectar de SAU

	montane		
	Plata maximă pentru zonele care prezintă alte handicapuri	150	Pe hectar de SAU
38 alineatul (2)	Plata inițială Natura 2000 pentru o perioadă de maximum 5 ani	500****	Pe hectar de SAU
	Plata maximă Natura 2000	200****	Pe hectar de SAU
39 alineatul (4)	Culturi anuale	600****	Pe hectar
	Culturi perene specializate	900****	Pe hectar
	Alte utilizări ale terenurilor	450****	Pe hectar
	Rase locale amenințate cu abandonul	200****	Pe unitate de efectiv mare de animale
40 alineatul (3)	Bunăstarea animalelor	500	Pe unitate de efectiv mare de animale
43 alineatul (4)	Prima anuală maximă menită să compenseze pierderile de venituri datorate împăduririi		
	- pentru agricultori sau asociații de agricultori	700	Pe hectar
	- pentru orice alt organism de drept privat	150	Pe hectar
43 alineatul (4), 44 alineatul (3) și 45 alineatul (3)	- Intensitatea ajutorului pentru costurile de instalare	80%**	Din costurile eligibile în zonele prevăzute la articolul 36 litera (a) punctele (i), (ii) și (iii)
		70%	Din costurile eligibile în celelalte zone
		85%**	Din costurile eligibile în regiunile ultraperiferice
46 și 47 alineatul (2)	Plata anuală Natura 2000 și plăți silvoecologice		
	- Plata minimă	40	Pe hectar
	- Plata maximă	200****	Pe hectar

1 Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1).

* Ajutorul de instalare se poate acorda sub forma unei prime unice al cărei cuantum nu depășește 40 000 EUR sau sub forma unei bonificații a dobânzilor, a căror valoare capitalizată nu depășește 40 000 EUR. Atunci când cele două forme de ajutor sunt combinate, cuantumul total nu depășește 55 000 EUR.

** Nu se aplică pădurilor tropicale și subtropicale și suprafețelor împădurite aparținând statului și situate pe teritoriul Insulelor Azore, Madeira și Canare, al departamentelor franceze pe peste mări și al insulelor mici din Marea Egee în sensul Regulamentului (CEE) nr. 2019/93.

*** În ceea ce privește Malta, Comisia poate stabili un cuantum minim pentru ajutorul acordat unui sector productiv în care producția totală este extrem de redusă.

**** Aceste cuantumuri pot fi majorate în cazuri excepționale luând în considerare circumstanțele speciale care trebuie justificate în programele de dezvoltare rurală.